

OZ

Tidsskrift for Kortbølge-Radio

NR. 9 . SEPTEMBER 1950 . 22. ÅRGANG

Nogle betragtninger efter VHF-Field-dag.

For de fleste af deltagerne i EDR's VHF-Field dag 1950 blev det en stor og uforglemmelig oplevelse. Når man har været med i VHF-arbejdet herhjemme omtrent fra begyndelsen, og derefter har deltaget i vore første Field dage, så må man næsten tage sig til hovedet og sige „nej, det må være fup.“ For kun få år siden var vi stolte over at kunne række fra Gentofte til Kastrup på 5 meter, så kom de helt ekstraordinære forhold, hvor vi talte med hele Europa på 5 meter. 2 meter måtte vi ikke dengang sende på, men da tilladelsen hertil kom, var der snart nogle stykker, der kom igang her. Men det viste sig hurtigt, at hvis grejet skal være godt til 5 meter, så skal det være adskillige gange bedre til 2 meter, hvis man vil have nogen fornøjelse af dette bånd. Det har vel nok afskrækket en del fra at komme derned, men de resultater, som nu er nået, skal nok gøre noget til, at det bliver dette bånd, interessen efterhånden vil samle sig om.

Resultaterne fra field dagen er endnu ikke gjort op, og hvem der har vundet pokalen er endnu uvist. Lad os håbe, at alle deltagere indsender logs, så det ikke bliver tilfældigheder, der spiller ind ved fordelingen af præmierne. Når man deltager i en sådan konkurrence, må det være en æressag at indsende log. Alt for ofte har testudvalget ved sådanne konkurrencers bedømmelse konstateret en ufattelig ligegyldighed hermed.

Blandt de indsendte logs kunne jeg have lyst til at lade en enkelt gå videre til en større kreds. Det er OZ7G, som i sine kommentarer skriver: „Hermed min log for VHF-FD. Det var en pragtfuld oplevelse. Forholdene var

meget fine om aftenen den 26. og ganske gode om morgenen den 27. Eftemiddagen var sløj og viste high-speed-fading på 2 meter.

5 meteren var sløj og måtte forøvrigt afbrydes om aftenen den 26. på grund af det stærkeste tordenvejr, jeg nogensinde har oplevet. Vi afbrød først (kl. 21,30), da der kunne trækkes gnister fra beam-antennen, og da static totalt forhindrede enhver lytning. For øvrigt var det storm og regn om aftenen og natten på vor position („Lysnet“, 10 km SSV for Randers). Højden for antennen var 140 meter over havet.

Bornholm-stationer blev ikke hørt med sikkerhed på 2 meter, men de øvrige, som min log omhandler, samt en del flere blev alle hørt med god styrke. SM7BE hørtes flere gange med forbavsende stor styrke, og kunne høres gennem alle testperioder på 2 meter, og ofte med ret god styrke, selvom hans beam ikke vendte mod Jylland. OZ1WP i Meløse var ligeledes meget kraftig, og OZ5AB gik ind som lokalstation hele tiden. Af københavnerne hørtes kun OZ7KM med god styrke. OZ9ROS gik igennem med CW med fin styrke om formiddagen den 27. CW fra SM6QP ligeledes. Det blev med sikkerhed konstateret, at CW er langt bedre gennemtrængende end fone.“

Sådan skriver OZ7G, og de samme erfaringer har sikkert de fleste haft. Hos OZ5AB på Vejrhøj fik vi om aftenen den store oplevelse at høre OZ4KA fra Bornholm gå ind med fin styrke. Men glæden var kun kort, midt i opkaldet brød 4KA tilsyneladende sammen, han blev i hvert fald ikke hørt mere, hverken denne aften eller den følgende dag.

Derimod hørtes lidt senere på aftenen OZ4AJ fra Rønne med helt pæn styrke, dog vel nok en god S-grad mindre end 4KA, men 100 pct. forståelig, og 4AJ havde da QSO med 1WP, så vi stod på spring for at snuppe ham, men det lykkedes desværre ikke. Om søndagen var der vist ikke andre end SM7BE, der kunne høre Bornholm.

Den længste forbindelse blev antagelig lavet af SM7BE — OZ2FR. Afstanden opgives at være 247 kilometer, så det er jo noget, der tæller godt til i pointsbøtten, når der skal ganges med 5. Rapporten her var fra begge sider R5 og S6, så det var særdeles fint. Dette var endda om eftermiddagen den 27. Om formiddagen var rapporterne helt oppe på S7 og S8. Begge disse stationer er faktisk hjemmestationer, selvom positionerne i begge tilfælde selvfølgelig er særdeles gode. Med det samme vi taler om SM7BE, så er her et godt eksempel på, at ved 2 meter arbejdet må der lægges særdeles vægt på modtageren. Vi hørte på Vejrhøj SM7BE kalde stationer i såvel Jylland, Fyn og Sverige (Gøteborg), uden at vi der kunne høre et gny fra disse stationer. Og SM7BE havde virkelig hørt disse stationer, endskønt vi andre skulle have betydelig bedre chancer for dette iflg. vor beliggenhed.

Som OZ7G fortalte, rasede der om aftenen den 26. et forfærdeligt uvejr, og dette var tilsyneladende værst i Jylland. På Vejrhøj blev vi ikke synderligt generede af det, endskønt hele horisonten til tider stod i flammer. Hos OZ2FR i Bække, som vi havde QSO med ind imellem lynene, stod S-meteret konstant på S9 grundet QRN'en.

Som man vil kunne forstå af ovenstående, var det 2 meter, der dominerede på field dag. Der må vist nu opkastes det spørgsmål, om det ikke ville være formålstjenligt helt at koncentrere sig om dette bånd ved disse konkurrencer. Udlandet kan vi jo ikke forvente at få kontakt med på 5 meter mere, idet dette bånd vist er frataget amatørerne i de fleste lande. Og herhjemme må båndet vel også siges at være i fare. *Men hvorfor kan vi så ikke med det samme få 6 meter frigivet?* At forstyrrelserne på denne frekvens evt. skulle være værre end på 5 meter, er der vist ingen, der tror, og de fleste eller samtlige amatører, der er interesserede i dette arbejde, ville sikkert også være villige til at gå ind på ret stramme vilkår for at komme til at arbejde på dette bånd, hvor der iflg. de resultater, som andre lande har opvist, er meget store muligheder. Mon bånd udvalget har gjort noget

virkeligt for at overbevise P & T om betimeligheden af at ændre dette forhold. Og internationale aftaler kan det vel næppe være, der stiller sig hindrende i vejen, når f. eks. Sverige har dette bånd. — Selvom det blev et krav, at senderne skulle være krystalstyrede, og at disse krystaller forinden skulle godkendes enten af P & T eller en af dem godkendt autoritet (dem har vi inden for vore egne rækker), var der vist ikke mange, der ville protestere. Og det ville være en stor lettelse for amatørerne ved konstruktionen af deres sendere, såfremt dette kunne opnås. Selvom de harmoniske fra båndet 50—54 MHz ikke falder indenfor 144—146 MHz, så kan de samme kredse dog i de fleste tilfælde bruges, så der kun skulle skiftes krystal og så lige sættes en tripler på. —

Men kan dette ikke lade sig gøre, så tror jeg, og mange med mig, at det ville være det rigtigste at stryge 5 meteren på fd., det kræver en del mere grej, særligt med hensyn til antennerne, og der vil blive betydeligt mere tid til 2 meter arbejdet, så der var chance for endnu bedre resultater, tillige ville vi så også komme til at arbejde på lige fod med vore svenske kolleger.

Et andet spørgsmål er også, om det ikke skulle tages under overvejelse at begrænse de deltagende stationers størrelse, og her menes ikke alene effekten, men måske ligefrem også vægten. Når der afholdes fd i England, så tager man skam ikke ud med flere lastvogne til at transportere grejet. Nej, der er forholdsvis strenge bestemmelser for såvel effekten som vægten, og tillige må der ikke arbejdes med lysnetdrevne stationer, uden at disse får et handicap på en eller anden måde. Og den styrke, som de allerfleste stationer drøner ind med på fd og på 2 meter, viser tilfulde også, at hvis man gjorde endnu mere ud af antennerne, end tilfældet sikkert har været de fleste steder, så kunne man godt sætte effekten ned til 5 watt eller mindre, og endda få fine forbindelser ud af det. Så kunne der blive tale om virkelig sport. Nu er der måske nok mange, der vil protestere vildt, men tænk nu alligevel lidt over sagen. Ved næsten alle forbindelserne kunne en S-grad mindre udmærket have holdt, og det vil sige, at effekten kunne have været sat 4 (fire) gange ned. Der er alligevel noget at spekulere over.

Men lad os faa lidt længere testperioder og mange flere stationer igang til næste fd, så vil det blive dage, man aldrig glemmer.

Paul Størner.

Hvordan man fatter et fone-signal.

Af Byron Goodman, W1DX, QST juli 1950.
(Oversat af OZ7T)

W1DX har skrevet den følgende artikel i QST, juli 1950. Det er en lang artikel, men efter oversætterens mening et mønster for instruktiv artikelskrivning. Giv den lidt tid, læs den ikke een, men flere gange igennem — der er noget at hente! O.A.

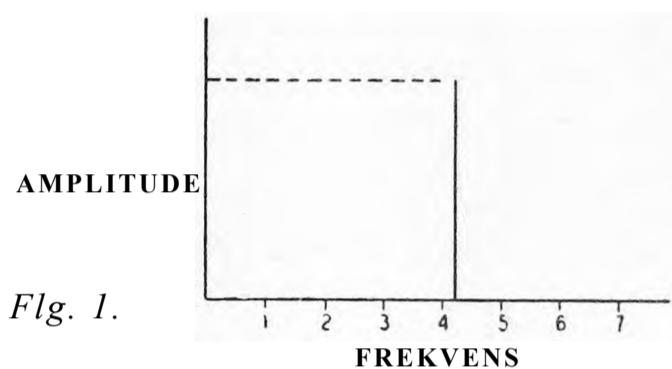
Den gamle, hævdevundne forklaring på et fone-signal — den, som taler om „indhyldningskurve“ og „modulationsprocent“ — er såmænd god og rigtig, men der er bare det kedelige ved den, at den ikke giver nogen klar forståelse af, hvad der egentlig sker ved modulationen. Med den „klassiske“ AM-teori som grundlag er det praktisk talt umuligt at danne sig en klar opfattelse af ting som „undertrykt bærebølge“, ESB eller noget så enkelt som den gode, gamle CW. Der kommer i denne artikel intet, som ikke har været omtalt mange gange før, men hvis læseren bare for en kort stund vil forlade de gamle betragtningsmåder og følge med her, så tror vi, at alle vil få let ved at forstå de senere tiders megen snakken om „sidebånd“ og „elendigt bla-bla-ESB“.

Med risiko for at blive stemplet kættersk og oprørsk vil vi som indledning sige, at skal man forstå fone, må man først forstå CW. Og hermed faldt 50 % af læserne af i svinget, men skal vi andre da smøge skjortærmerne op og tage fat?

Der er ikke een, som ikke ved, at en umoduleret bærebølge og et CW-signal med nedtrykket nøgle er det samme. Hvordan man end drejer på sin modtager, så lyder de to former for signaler præcis ens. Sempelthen *fordi de to slags signaler er ens*. Vi går videre: Hvis signalerne er stabile, optager de ingen plads i båndet! Man hører spredte protester: det kan da ikke være sandt, for hvis man — med BFO tændt — drejer hen over signalet, kan det da høres over adskillige grader på skalaen. Og slukker man BFO'en og kigger på S-meteret, idet man drejer på modtagerens afstemning, så får man da også udslag over adskillige grader. Men ingen af disse iagttagelser beviser, at signalet er „bredt“ — de beviser derimod, at modtageren ikke har uendelig stor selek-

tivitet. Tallene alene beviser, at f. eks. frekvenserne 1400000 og 1400010 Hz ikke er samme frekvens; det er to helt forskellige frekvenser, idet de afviger 10 Hz fra hinanden, og en „meget, meget“ selektiv modtager ville adskille de to frekvenser.

Alt det, som er sagt hertil, fører os et skridt videre til at fatte signaler på båndene. Et stabilt HF-signal kan illustreres ved en uendelig tynd linie på et kurveblad, hvor de to akser

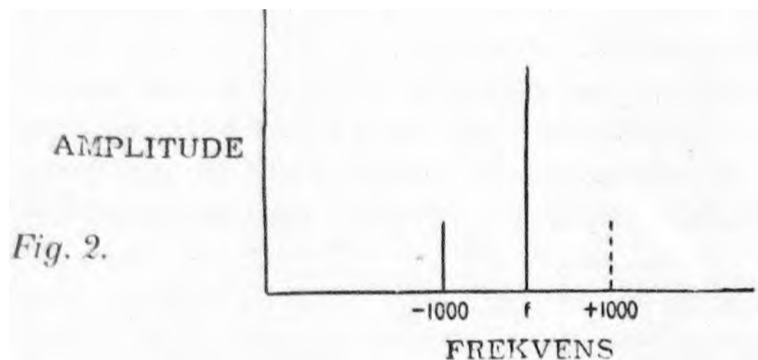
Flg. 1.

er hhv. frekvens og amplitude. Fig. 1 viser en sådan illustration, blot med den indskrænkning, at vor ellers så fortræffelige tegner ikke kunne tegne en „uendelig tynd“ linie, og derfor må vi nøjes med en linie med en vis tykkelse. Man kan aflæse frekvensen af signalet på den vandrette akse og styrken på den lodrette. Jo højere strengen er, des kraftigere er signalet. Tallene på den vandrette akse har ingen vigtig betydning — det kan være MHz eller bare Hz på et bestemt sted af skalaen. Hvis bare modtageren havde uendelig stor selektivitet, ville der kun komme udslag på S-meteret på eet sted af skalaen, idet man drejede hen over signalet, og der ville intet udslag komme på nogen anden indstilling.

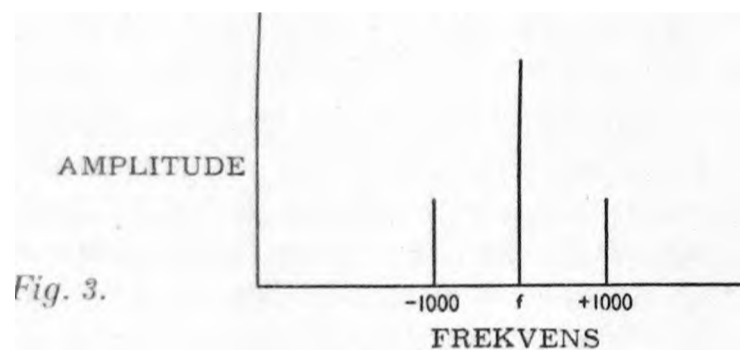
To signaler.

Lad os nu antage, at vi ønsker at udsende en eller anden form for meddelelse, og lad os for simpelhedens skyld sige, at vi bare ønsker at „meddele“ en tone på 1000 Hz. (En 1000 Hz tone er en form for „meddelelse“, tænk f. eks. på, at WWV udsender standardfrekvenser på 440 Hz og 600 Hz). Man kunne f. eks. opnå dette ved at etablere en ny sender på en frekvens, som afveg 1000 Hz fra den første. Frekvensen kunne være højere eller lavere — det var ligegyldigt, når blot forskellen i frekven-

sen var de ønskede 1000 Hz, som var vor „meddelelse“. En ganske almindelig modtager — bare *ikke* en, som havde uendelig selektivitet — ville modtage begge senderne samtidigt, og stødtonen mellem de to sendere ville være 1000 Hz — netop den udsendte „meddelelse“. Dette volder næppe nogen vanskelighed at forså. Man skal ikke arbejde længe på eet af fone-båndene, før man hører interferenstoner mellem tætliggende senderstationer (i frekvens), og dette er præcis det, vi lige har omtalt.

I fig. 2 er punkteret indtegnet et signal, som — ligesom det fuldt optrukne — også vil frembringe en 1000 Hz tone i en modtager. Vi kunne endelig også „meddele“ 1000 Hz, hvis

vi arrangerede *tre* sendere, som lå, som fig. 3 viser. 1000 Hz højere og lavere end midterfrekvensen lægger vi sendere, som hver for sig giver 1000 Hz stødtone med midterfrekvensen, og modtagerens output er stadig 1000 Hz, den udsendte meddelelse.

Igen høres røster i baggrunden: kommer der så ikke også en stødtone på 2000 Hz, nemlig frekvensforskellen mellem de to yderste signaler?

Jo, det gør der, *undtagen* i eet specielt tilfælde, nemlig når man har det rigtige faseforhold mellem de to yderfrekvenser. I så tilfælde kommer der ingen 2000 Hz stødtone. I almindelighed — med de tre sendere — vil der også komme et output på 2000 Hz. Man kan reducere indholdet af 2000 Hz, hvis man lader midtersignalet være meget kraftigere ind de to yderfrekvenser. Hvis vi ønsker, at den „forkerte meddelelse, 2000 Hz“ ikke skal vise sig i modtagerens udgang, kan vi bruge to midler: *enten* sørge for det rigtige faseforhold mellem yderfrekvenserne *eller* sørge for,

at midtersignalet er meget kraftigt i forhold til ydersignalerne.

Det er ganske klart, at det er en klodset måde at arrangere tingene på, hvis man skal have tre sendere bare for at udsende en meddelelse, som kun er en simpel tonefrekvens. Heldigvis er det heller ikke nødvendigt. Det eneste, vi skal gøre med en sender, som udsender et signal som vist i fig. 1, er at støde (eller „blande“ eller „modulere“ — det er ganske det samme) senderens signal med en lavfrekvens på 1000 Hz. Som altid når man modulerer eller blander eller mixer, eller hvad man nu vil kalde det, så vil output'et bestå af en blanding af forskellige frekvenser, nemlig den oprindelige sendefrekvens samt den modulerede lavfrekvens og endelig sum- og differensfrekvenserne af de to førstnævnte. Naturligvis vil de 1000 Hz ikke blive udstrålet af senderen; det bliver derimod alle de andre tre frekvenser, og så har vi netop den blanding af tre forskellige frekvenser, som er vist i fig. 3, som forudsatte brugen af tre forskellige sendere! Da det er den samme blanding af tre signaler, som forudsattes i fig. 3, kan det også modtages på samme måde i en modtager. Og — til alt held! — man har automatisk fået opfyldt det ønskede krav om „det rigtige faseforhold“ mellem de to ydersignaler, så der bliver slet ikke tale om nogen udsendelse af „den forkerte meddelelse“, de 2000 Hz.

Amatøren, som bygger en fone-sender, er forøvrigt helt klar over, at sådan ser frekvensspektret ud, når han modulerer med en enkelt tone. Men han kalder det „modulation“. Når man derimod laver præcis det samme i en modtager, så kalder man det „blanding“, „mixing“ eller „interferens“. Det er da helt dumt! Skal vi ikke udelukkende, fra nu af, bruge ordet „modulation“, idet vi hæfter os ved, at *det svage signal modulerer det stærke*, og at vi får uønskede modulationsfrekvenser frem, *hvis ikke det modulerede signal er svagt i forhold til det, som moduleres*.

Tidligere har vi nævnt, at man må forstå CW for at være i stand til at følge denne udredning. Nu skal vi se hvorfor. Lad os antage, at man kun ville benytte radiosendere for at overføre en tonefrekvens på 1000 Hz. (Himlen må vide hvorfor, men alligevel!) Dette kunne, som vi lige har set, gøres enten med tre sendere med rigtigt faseforhold eller med en enkelt sender, som moduleres. Men et lyst hoved ville da sikkert meget snart komme med en meget bedre idé: han ville bare udsende *et enkelt signal* som i fig. 1, og så ville han i sin modtager indbygge en lille HF-generator,

som kunne moduleres af det modtagne HF-signal. Da forudsætningen for tankeeksperimentet var, at der kun skulle overføres 1000 Hz meddelelser, skulle frekvensen af den lille HF-generator være enten 1 kHz over eller under frekvensen, som senderen arbejdede på. Hver gang, senderen blev startet, ville der da i modtageren høres en 1000 Hz tone, og vi ville have opnået det samme, som tre forskellige sendere ville frembringe i en gammeldags modtager, en, som ikke var udstyret med den lille HF-generator. Vi udnytter allesammen den ide, som det lyse hovede fik, når vi modtager CW med BFO, kun med den forskel, at man selv kan bestemme, hvilken tonehøjde modtageren skal afgive. Ydermere er muligheden for overførelse af meddelelser øget betydeligt, idet senderen tages med korte og lange udsendelser.

Jo kraftigere det indkommende signal er, desto dybere kan det *modulere* den lokale HF-generator (BFO'en), og des kraftigere bliver LF-output. Hvis vi ønsker at undgå stødtoner mellem to eller flere *forskellige* signaler, som slipper igennem samtidigt, skal den lokale HF-generator (BFO'en) være meget kraftigere end de indkommende signaler, ganske som det var tilfældet med de tre signaler i fig. 3. Dette er nok en kedelig opdagelse for dem, som sværger til „svag BFO“, men det er ikke destomindre en af tilværelsens smaa sandheder.

Bærebølger og sidebånd.

Lad os nu forsøge at sammenholde det foregående med snakken om „sidebånd“. Det kraftige signal, som alle de små signaler modulerer (vi var lige ved at sige „støder med“ af gammel vane!) — det signal kalder vi stadig „bærebølgen“. Men navnet passer jo egentlig dårligt, for hvad er det, den bølge bærer med sig? Ingenting! — I modtageren kalder man den ikke bærebølgen, men BFO'en, og det til trods for, at den udfører ganske det samme som en senders bærebølge. Man kunne derfor med god ret kalde BFO-signalet en „lokal bærebølge“.

Bærebølgen — hverken den „lokale“ eller fone-senderens — indeholder *nogensomhelst* „meddelelse“. Selve meddelelsen ligger i de svage signaler, og den udvindes ved hjælp af de svage signalers modulation af bærebølgen. Disse svage signaler kaldes „side-frekvenser“, og en samling af dem kaldes „sidebånd“, helt fornuftige navne, som ingen forvirrende synonymmer har.

I de kommunikationssystemer, som er base-

ret på svage sidebånd-frekvensers modulation af et kraftigt signal, bestemmes amplituden af lavfrekvensen af styrken af sidebåndene. *Frekvensen* af LF-signalet afgøres ved *forskellen* mellem bærebølge-frekvensen og frekvensen af sidebåndene. Bærebølgen selv indeholder intet LF-signal, og derfor behøver man ikke at udsende den. Den kan ligeså godt tilsættes på modtagestedet. Kan vel noget være simp-lere?

Sammensat modulation.

Det er klart, at man kan ikke nøjes med bare at udsende 1000 Hz resten af livet. Det signal, som modulerer bærebølgen, kan ud-mærket være et sammensat signal, dannet af mange forskellige tonefrekvenser, uden at tankegangen i ræsonnementet behøver at ændres. Hvis vi f. eks. ønskede at udsende en tone på 2500 Hz og en lidt kraftigere på 1000 Hz, kunne man godt bruge fem sendere med

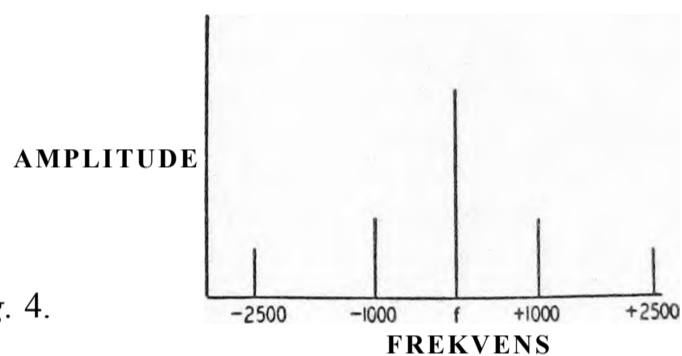

Fig. 4.

frekvenser og amplituder som vist på fig 4 og omhyggeligt afpasse faseforholdene således, at der i modtageren ikke kom output på frekvenserne 1500, 2000, 3500 og 5000 Hz. Vi kunne — nok så simpelt — bare modulere vor bærebølge med de to frekvenser 1000 og 2500 Hz og herved opnå præcis det samme. I modtageren ville det høres ganske ens. Tale eller musik er endnu mere kompliceret end bare to toner, men principielt kan udsendelsen foregå på helt samme måde. De enkelte sidefrekvenser i sidebåndene bestemmes af de enkelte tonefrekvenser i det sammensatte lavfrekvens-signal. I en AM-sender vil de enkelte tonefrekvenser modulere bærebølgen og derved frembringe tilsvarende sidefrekvenser. Man snakker om „modulerede forstærkere“ og om „modulatorer“, men man ville egentlig komme sandheden nærmere, hvis man snakkede om „blandingstrin“ (i st. f. moduleret forstærker) og om „effektforstærker“ (i st. f. modulator). Disse ord ville man i hvert fald uden betænkning bruge, når det gjaldt en modtager.

FM- og NFM-signaler kan — selvom de også har sidebånd i massevis — ikke behandles så enkelt som AM. Læsere af QST kan —

hvis de vil vide mere om disse former for modulation — studere en artikel i QST for juli 1947, skrevet af forfatteren af denne artikel. Det, som her er omtalt, tjener til at give læseren en forståelse af AM i almindelighed, men også af „bla-bla-ESB“. Vi holder os til *senderen* og kigger lidt på de mere almindelige systemer.

Sjov med sidebånd.

Da bærebølgen ikke tjener til overføring af modulationssignalet, kan man simpelthen undlade at udsende den, og i stedet kan den tilsættes på modtagedstedet. Dette vil spare på sendereffekten, og man undgår interferensfløjt på båndene. Der er bare det kedelige, at hvis man på modtagedstedet modtager *begge* sidebåndene, skal den lokale bærebølge indføres med ikke blot rigtig frekvens, men også med rigtig fase, hvis man vil undgå forvrængning. Da overholdelse af korrekt fase udelukker den allermindste frekvensuoverensstemmelse, går dette princip ikke i praksis. Hvis derimod det ene sidebånd kan udelukkes ved detektoren, behøver den lokale bærebølge ikke længer at tilsættes med korrekt fase, og følgen er, at der også kan tillades en mindre frekvensuoverensstemmelse, uden at det går ud over forståeligheden. Det uønskede sidebånd kan fjernes — enten ved senderen eller ved modtageren — ved hjælp af filtre. Det første er *enkelt-sidebånds-sending* og det andet *enkelt-sidebånds-modtagning*.

Vi kunne blive af med alle interferencefløjt på båndene, hvis ingen udsendte bærebølge, men kun begge eller det ene sidebånd. Hvis begge sidebånd udsendes, kræves på modtageren filtre eller andre anordninger, hvormed det ene sidebånd kan udelukkes.

„Sidebånds-modtageren“) er et forsøg på at rette på manglerne ved modtagning af et almindeligt AM-signal (to sidebånd og en bærebølge). Med en „sidebånds-modtager“ kan man udpille enten det ene eller det andet sidebånd og derved udvælge det af sidebåndene, som er mindst befængt med QRM. Med denne modtagertype kan man derved formindske den forvrængning, som opstår på grund af selektiv fading. Hvis bærebølgen ikke udsendes fra senderen, må den tilsættes ved sidebåndsmodtageren.

I „synkro-dyn-modtageren“ bliver bærebølgen kunstigt gjort meget kraftig i forhold til sidebåndene. Fordelene herved bliver naturligvis, at *alle* de signaler, som slipper igennem modtagerens afstemte kredse — uønskede side-

*) „selectable-sideband receiver“.

bånd, ikke uønskede bærebølger og sidebånd — kun modulerer denne meget kraftige bærebølge. De vil derimod *ikke kunne modulere hinanden*, og man undgår derfor uønskede modulationsprodukter. Modtagningen med synkro-dyn-modtageren bliver ganske, som om senderens modulationsdybde var meget ringe.

I synkro-dyn-modtageren bliver en kraftig lokal oscillator synkroniseret med den indkommende bærebølge. Man kan opnå en virkning, der svarer til synkro-dyn-modtagerens, hvis man i en modtager ved særlige midler giver bærebølgen en meget større forstærkning end sidebåndene.

Måske var vi lidt for rappe til at fastslå, at bærebølgen ikke overfører nogen meddelelse. For det gør den dog alligevel. Den viser *godheden af radioforbindelsen* fra sender til modtager, og den kan bruges til at indregulere modtagerens forstærkning i overensstemmelse med forbindelsens øjeblikkelige godhed. Dette hedder AVC, og ved hjælp af AVC kan man opnå nogenlunde konstant output fra modtageren.

Hvis man fra senderen ikke udsender bærebølge, må den tilsættes ved modtageren, og frekvensen må være nogenlunde rigtig. Hvis den ved modtageren tilsatte frekvens f. eks. er 100 Hz forkert, vil alle LF-frekvenser i modtagerens output være 100 Hz forkert. Det gør ikke noget, hvis det er CW, men det går ikke med fone-signaler. Hvis senderen bare udsender en ganske svag bærebølge, kan denne bruges til automatisk indstilling af ret frekvens af den lokalt tilsatte bærebølge.

Man kan i sendere styre bærebølgens styrke i takt med den øjeblikkelige modulation. Uden modulation er bærebølgen ganske svag, men så snart der moduleres, forøges bærebølgens styrke. Man opnår herved den forøgede økonomi, som følger med praktisk talt konstant 100 % modulation.

Hvis senderen ikke afgiver tilstrækkelig bærebølge til sidebåndene, vil der dannes uønskede modulationsprodukter, det, som kaldes „splatter“ eller „overmodulation“. På modtagesiden har man ganske det samme, hvis man prøver på at modtage et ESB-signal med for svag BFO.

Modulation kan kun opstå, når spændinger tilføres et *ulineært* kredsløb. Et ulineært kredsløb er eet, som giver en forstærkning (eller dæmpning), som er *afhængig af spændingernes værdi*. De tusinder af signaler, som

udsendes gennem rummet, vil ikke kunne modulere hinanden, da selve rummet (og ligeledes en modtageantenne) er fuldkomment lineært. Hvis en senders eller en modtagers trin giver lineær forstærkning, vil de ikke give nye modulationsprodukter. Det vil de derimod give, hvis de ved forkert indstilling eller ved overstyring ikke mere er lineære.

Et moduleret signals mindst mulige båndbredde er båndbredden for eet sidebånd. Et AM-signal er mindst dobbelt så bredt, fordi begge sidebånd udsendes. De påstande, som går ud på, at visse former for AM kan give mindre båndbredde, er selvfølgelig helt toside — alle systemer, som afgiver to sidebånd, har samme båndbredde, hvis de er rigtigt indstillede. Hvis de ikke er korrekt indstillede, vil de bare give endnu større båndbredde.

Det var vist hele historien! Tænk på, at modulation, interferens, blanding er forskellige

ord for ganske det samme. Glem snakken om, at en bærebølge „bærer tonefrekvens“, og så vil det ikke være så svært at forstå den moderne teknik. Tænk på, at LF-signaler *modulerer* en bærebølge, og at der herved opstår sidebånd. Tænk på, at i modtageren *modulerer* sidebåndene bærebølgen, hvorved der opstår tonefrekvenser. Så skulle der komme klar- ring over det hele.

Prøv — bare som lidt hjernegymnastik — at tænke på, at man i senderen fjerner bærebølgen og i stedet indfører den i modtageren. Eller at man i senderen fjerner det ene sidebånd, evt. også bærebølgen. Eller at man i modtageren kun modtager det ene sidebånd. Det er slet ikke svært at forestille sig disse metoder! Prøv så at tænke igennem de samme former for kommunikationsmetoder, hvor man blot bruger „gamle synspunkter“ såsom modulationsdybde eller indhyldningskurver — det er næsten umuligt!

Sommerlejren på Fanø.

Begunstiget af et herligt vejr var vi mange, der den midterste week-end stævnedes mod Fanø. For os blev det en herlig tur, som sent vil blive glemt.

Esbjerg afdeling fortjener vor bedste tak for arbejdet med det store arrangement.

Tak også til 2DR og YW for sejlturen og for den dejlige kaffe, vi fik om bord. For landkrabber som os var det jo en begivenhed at komme ud med en fiskekutter, og da vi fik både en grundstødning og tilsidst en lille vipetur af „Kronprinsesse Ingrid's kølvand, blev turen langt fra kedelig.

Vi fik bl. a. et billede af 1KB med hjælper efter hans uheld med en knap. Heldigvis for ham var der i mere end een forstand redningsmateriel om bord.

Tak til alle og på genhor og forhåbentlig gensyn i næste lejr.

VY 73. Ida, Ester og 3 TI.

Alle meddelelser vil kalenderen sendes direkte til R, Brun Jørgensen, Silkeborggade 2, Købennavn Ø

E. D. R. arrangementskalender.

- 15. juli—30. september: NRAU VHF test 1950. Regler i OZ for juni.
- 17., september: EDR generalforsamling, se OZ for august.
- 22.—24. september: VK/ZL test CW. Regler i OZ for juli.
- 23. september: Københavns afd. rævejagt-
- 23. september—1. oktober: SSAs FM test.
- 29. september—1. oktober: VK/ZL test fone. Regler i OZ for juli.
- 1. oktober: Københavns afd. rævejagt.
- 1. oktober: Rævejagt, Fyn.
- 6.—8. oktober: VK/ZL test CW. Regler i OZ for juli.
- 7.—8. oktober: CQ H 22 contest. Regler andetsteds i bladet.
- 13.—15. oktober: VK/ZL test fone. Regler i OZ for juli.
- 15. oktober: Marathon testen. Regler andetsteds i bladet.
- 28.—30. oktober: CQ DX-contest, fone. Regler andetsteds i bladet.
- 4.—6. november: CQ DX-contest, fone. Regler andetsteds i bladet.
- 25.—26. november: Forth European DX-contest, CW.
- 1.—3. december: Forth European DX-contest, fone.
- 26. december: Juletesten.
- I julen: S. S. A.s juletest.

Grundregler for stationsbetjening.

Af Edward P. Tilton, W1HDQ i QST august 1950.

Oversat af Erik Størner, OZ7BG.

Vi fortsætter her med II del af ARRL's stabs artikler om stationsbetjening. Denne artikel omhandler fonearbejdet. TR.

2. del, radiotelefoni.

Indledningsafsnittene til 1. del af denne artikel henvender sig ligeligt til baade fone- og cw arbejde, og mange af grundreglerne, som vist der, kan benyttes i fone arbejde. En tidlig tendens i fonekredse var faktisk at adoptere næsten alle cw'ens specielle udtryksmaader og anvende dem ved fone. Således hører vi stadig foneoperatører, som siger: „Kay, please“ „dah-di-dah“ eller endnu værre, i efterlignet cw form, naar fakta er, at klart sprog ville være langt tydeligere, og lyde mere normalt.

Den store offentligheds indtryk af amatør-radio afhænger i uhyre høj grad af, hvad folk hører til fone amatørerne. Dette kan ske under sådanne uhyggelige omstændigheder som BCI eller TVI, hvor den forstyrrende

amator kan behøve alle fordele, han kan skrabe sammen, for at holde freden. Derfor vil det i sådanne tilfælde ikke gøre nogen skade, hvis han betjener sin station på en måde, så han giver et fordelagtigt indtryk. Endnu vigtigere, vi ønsker at få så meget ud af vort arbejde som muligt, så det tvinger os til at studere vor fone-stationsbetjening meget omhyggeligt, så vi er sikre på, at vi bruger de mest effektive, såvel som legale former.

Opkald.

Der er delte meninger angående fone versionen af det almindelige opkald, og her er

et sted, hvor sund fornuft og personligt skøn er nødvendigt. Mange bruger denne form:

Calling any station (eller) Calling any ten-meter station — This is (eller From) OZ7NN.

Dansk: Hallo alle stationer (eller) Hallo alle ti-meter stationer — Her er (eller Fra) OZ7NN.

Andre foretrækker den ældre form:

Calling CQ. CQ Twenty, Calling CQ Twenty-meter fone — This is (or From) OZ7NN.

Dansk: Hallo CQ. CQ tyve, CQ tyvemeter fone. Her er (eller Fra) OZ7NN.

I begge tilfælde bør længden af opkaldet før kaldesignalet gives, være som ved cw. Der er ikke nogen plan i at gentage det almindelige opkald mere end fem gange uden kaldesignal, og tre er bedre, specielt efter den første tilkendegivelse af stationens identitet. Mange benytter 5-og-3 efterfulgt af 2 gange 3-og-3; 5 opkald, 3 kaldesignaler; 3 opkald, 3 kaldesignaler; 3 opkald, 3 kaldesignaler. Dette synes at være helt godt, men bør naturligvis varieres alt efter forholdene. Nogle operatører foretrækker at sende deres eget kaldesignal een eller højst to gange i første og anden afdeling af opkaldet, og vente med bogstaveringen og QTH til umiddelbart før opkaldets afslutning, men alle vil gerne vide den kaldende stations identitet tidligt i opkaldet. Den ofte udtrykte afsky for det langtrukne CQ, specielt når kaldesignalet ikke gives før i slutningen af opkaldet, får en til at undre sig over, hvorfor nogle operatører stadig lader CQ-maskinen køre flere minutter i træk. Et CQ til en bestemt del af verden må gøres så langt, som lejligheden kræver det, så længe som der ofte opgives, hvilket sted det er der ønskes kontakt med, således at ingen udenfor denne egn behøver at lytte længe.

Det er en hjælp til den lyttende og evt. ventende amatør, hvis den kaldende operatør opgiver, i hvilken del af båndet, han lytter for svar. Dette punkt har særlig betydning i de brede bånd (28 MHz og opefter), og det burde være standard i fone DX-arbejde, hvor de DX-stationer, man ønsker kontakt med, ofte ligger i en anden del af båndet, end man selv gør. Det almindelige opkald bør afsluttes med COME IN SOMEONE, PLEASE eller

OVER — eller på dansk KOM eller OVER a l d r i g „kay, please“ „doe-dee-doe“ eller anden mundtlig efterligning af cw.

Når man kalder en speciel station (for at etablere kontakt), kan cw-metoderne følges, idet man erstatter de specielle cw-udtryk med egnede ord:

OZ7EDR. OZ7EDR, OZ7EDR — Her er (eller Fra) OZ7ABC, OZ7 A-Amerika, B-Boston, C-Canada, OZ7ABC i X-by. — Kom.

Brugen af hjælpeordene og stationens beliggenhed er strengt taget ikke nødvendige, og benyttes som midler til sikrere forbindelse efter den kaldende operatørs skøn.

Der findes ikke i fone-arbejde nogen standard-praksis svarende til cw'ens KN, saa ønsket om kontakt med een speciel station kan kun udtrykkes i enkle ord, hvis spørgsmålet herom skulle rejse sig.

Længden af opkaldet og skiftemetoderne afhænger af det benyttede bånd og kommunikationens art. Sund fornuft og kendskab til de øjeblikkelige forhold på båndene er bestemmende herfor. Hvis man er i tvivl, bør man altid hellere kalde lidt for kort end for langt. Der er ikke noget så irriterende for manden i den anden ende, som at være nødt til at sidde og høre på et endeløst CQ eller gentagelse af hans eget kaldesignal, så det kortest mulige opkald bør benyttes. På de bånd, hvor de fleste forbindelser afvikles på samme frekvens, er det ikke nødvendigt med

mere end et kort opkald; måske ikke mere end fem gange CQ eller kaldesignalet på den station, man ønsker kontakt med. I DX-arbejdet på 10 og 20 meter, hvor de kommunikerende stationer ofte ligger i forskellige dele af båndet, kan der være grundlag for et længere opkald, men selv her kan denne teknik benyttes:

VK4JK, VK4JK, VK4JK, VK4JK, VK4JK — THIS IS OZ7XX (efterfulgt af 3-og-3 gentagelser) — OVER.

I forbindelse.

Opkalds- og afslutningsmetoderne, når forbindelsen først er etableret, er de samme for både cw og fone. Talekontrolleret brtak-in

(som nu praktiseres af nogle ESB-stationer) eller push-to-talk kan bruges som beskrevet i

I. del, så længe som kaldesignalerne gives mindst een gang hvert tiende minut, og ingen enkeltudsendelse varer mere end tre minutter. I en god stabil forbindelse behøves ingen indlednings- og afslutningssignaler ved hvert skift, men hvis der er nogen tvivl om forbindelsens soliditet, er det oftest Ønskeligt at slutte med BREAK eller OVER (KOM). Hvis man er i tvivl om tre- og timinuts-grænserne er overskredet, er det bedst at afslutte som foreskrevet for at være på den sikre side. Duplex (både sender og modtager kører kontinuerligt) kan benyttes på bånd, hvor det er tilladt, hvis man overholder ti-minuts reglen.

Afslutninger.

Jeg tror ikke, at der er nogen gren af amatørforbindelser, der bringer flere ukorrektheder frem end afslutninger af fone-forbindelser. Lad os her huske, at vi ønsker at adlyde forskrifterne og give eventuelle ventende stationer meddelelse om vore hensigter. Hvis man benytter de talemåder, som visse fone operatører bruger, er der ikke mange lyttende operatører, der er klare over, hvad man egentlig laver. Hvis man har sagt, alt man har på hjerte, men ønsker et svar fra den anden part i QSO'en, vil en slutning som denne være på sin plads:

W6OPQ — THIS IS OZ7XX SIGNING OFF AND OVER (eller) SIGNING AND BY FOR YOUR FINAL.

OZ7EDR — HER ER OZ7XX SOM SLUTTER OG SKIFTER.

I det første eksempel er den først viste afslutning at foretrække. Hvis vi prøver at tænke over, hvad „over-off-and-in-the-clear-and-by-for-your-final“ betyder, tager vi os jo til hovedet. På dansk svarer denne rædsel vel nærmest til det af mange benyttede final-final-final. Det vil være vanskeligt at udtænke noget, der er mere selvmodsigende og forvirrende.

Hvis den anden mand har sagt sine afsluttende bemærkninger, og du skal sige „finalen“, gør det så på denne måde:

W6OPQ — THIS IS OZ7XX SIGNING CLEAR.

OZ7EDR FRA OZ7XX SLUT

Det er alt, man behøver at sige, undtagen hvis man ønsker at vise, at man er ledig for videre forretninger, hvor man siger sådan:

W6OPQ — THIS IS OZ7EDR SIGNING CLEAR AND STANDING BY ON TEN

METERS (eller) SIGNING CLEAR AND LEAVING THE AIR.

OZ7NN — HER ER OZ7XX SOM SLUTTER OG LYTTET PÅ TI METER EFTER ANDRE STATIONER (eller) SLUTTER OG LUKKER STATIONEN.

Det er meget vigtigt, at man virkelig gør, hvad man siger, man vil gøre. Hvis OZ7XX siger, at han vil lytte efter andre stationer, er han nødt til at gøre det. Hvis OZ7NN synes, at videre kommentarer er nødvendige (hvilket de ikke ville være, hvis han havde ført QSO'en rigtigt til ende), bør OZ7XX stadigvæk lytte efter andre opkald. Hvis en anden station høres kaldende OZ7XX, bør han svare ham først, og så bede ham vente et øjeblik, medens han svarer OZ7NN. Han kan måske nå at give OZ7NN et hurtigt svar, mens den nye station kalder; men i alle tilfælde bør han henvende sig først til den nye station; „final-finals“ med OZ7NN kommer i anden række og bør gøres så korte som overhovedet muligt.

Specielle forkortelser og hjælpeord.

Q-forkortelser og lignende blev lavet for at spare til cw-forbindelser; sædvanligvis er de unyttige i fonearbejde. Der er meget lidt brug for „— og OZ7NN er QRZ på båndet“ for eksempel. „VENT LIDT“ opfattes nemmere end QRX og lyder meget naturligere i mikrofonen. Det samme gælder de andre specielle cw-udtryk, som „hi“ (på 3,5 mc ofte „haj“) „di-di-di-dah-di-dah“ etc. Undtagelser danner; CQ, QST og QRRR.

Brugen af hjælpeord til yderligere lettelse af identifikationen af en station er steget kolossalt efter krigen, hvor tusinder af operatører blev oplært i den konstante brug af disse hjælpeord. Men! P&T har givet os kaldesignaler med bogstaver; hvis det havde været meningen, at vi skulle bruge ord i kaldesignalerne, havde vi nok fået det. Hjælpeord kan, når de benyttes rigtigt, være en uhyre hjælp, men lad os spare på dem og sige bogstavet først og derefter det dertil svarende hjælpeord. Hensigten er at undgå at bruge disse hjælpeord mere end det er nødvendigt. Det tjener intet formål at benytte dem i den stations kaldesignal, som man kalder, undtagen når man ikke er helt sikker på hans kaldesignal.

OZ7EDR OZ7EDR — HER ER OZ7ABC.

OZ7 A-Amerika B-Boston C-Canada.

OZ7ABC — KOM.

Nogle foretrækker direkte indsættelse:

HER ER OZ7EDR, OZ7 England

Danmark Radio, OZ7EDR-KOM.

Begge dele er lige korrekt, det vigtige punkt er at undgå at benytte hjælpeordene udelukkende. Brugen af dem, når man f. eks. skal stave et stednavn, er meget mere effektivt, når selve bogstavet nævnes først, som:

UTICA — U-Union T-Thomas

I-Ida C-Charlie A-Adam.

er meget bedre end „union-thomas-ida-charlie-adam“, fordi det første eksempel registrerer sig som en serie bogstaver og ikke en serie ord, der først skal oversættes til bogstaver.

SPAR PÅ "BLONSTERNE"

Hvilke ord skal man bruge? Der findes mange ordlister, hver for sig udarbejdet til sit specielle formål. Hærens ordliste består af meget enkle ord, som er beregnet til at bruges som direkte erstatninger for bogstaver. Men disse ord giver ikke alle maksimal forståelse i amatørarbejde. ARRL's ordliste benytter middellange ord, hovedsagelig navne, valgt efter deres specielle lyd. Stednavne er undgået, da de ofte skaber forvirring.

Amatører, som jo alle er individualister, er tilbøjelige til at finde på deres egne hjælpeord; de kommer med „morsomme“ slagord osv. Nogle af disse kan være meget sjove første gang, men da de ofte bliver gentaget, virker disse amatører i længden trættende. Andre, heldigvis meget få, har sammenkogt nogle hjælpeord, som virker direkte usmægtige; sammensætninger, der ikke kan undgå at give et højst uheldigt indtryk af personen, der bruger dem. Det er bedre at te sig normalt og bruge standard ordlisterne eller andre fornuftige ord. Vi er jo trods alt ikke amatører for at underholde den lyttende offentlighed.

Portable og mobile.

Herhjemme har vi jo endnu ikke tilladelse til at have station i bilen; om vi får det er vel også højst tvivlsomt. Og til vort portable arbejde, som jo næsten udelukkende foregår på field-days, kræves der ingen særlig fremgangsmåde.

ARRL's liste over hjælpeord.

ADAM	JOHN	SUSAN
BAKER	KING	THOMAS
CHARLIE	LEWIS	UNION
DAVID	MARY	VICTOR
EDWARD	NANCY	WILLIAM
FRANK	OTTO	X-RAY
GEORGE	PETER	YOUNG
HENRY	QUEEN	ZEBRA
IDA	ROBERT	

Meddelelser fra testudvalget.

2. OZ-marathon. 15. oktober.

Sidste års succes, marathontesten gentages i år med visse ændringer. Således går det i år ud på at opnå så mange OZ-kontakter som muligt indenfor et bestemt tidsrum og kun på 3, 5 m c.

Tiderne er 15. oktober kl. 0700—1000 DNT. Både cw og fone.

Der udveksles kodegrupper af typen: 5807, hvilket betyder: R5, S8 og QSO nr. 07.

Der tillades kun en fone og en cw kontakt med hver station.

Hvad enten du faar to eller 200 forbindelser, vil vi gerne se din log af hensyn til kontrollen. Logs sendes senest den 20. oktober til OZ7BG, E. Størner, Huldbergs Allé 8, København, Søborg.

3. CQ DX-Contest.

Det amerikanske radiomagasin „CQ“ afholder i år igen sin populære DX-Contest Testperioderne er:

Fone: 28. oktober kl. 0200 GMT til 30. oktober kl. 0200 GMT.

CW: 4. november kl. 0200 GMT til 6. november kl. 0200 GMT.

Bånd: Testen er begrænset til 7, 14 og 28 MHz. båndene.

Testen er opdelt i fire afdelinger som følger:

Enkelt operatør fone.

Flere operatør fone.

Enkelt operatør cw.

Flere operatører cw.

Stationer i begge fone-afdelinger må kontakte hinanden, og stationer i begge cw-afdelinger ligeså, men forbindelser mellem fone og cw stationer er ikke tilladt.

Der er ingen begrænsning med hensyn til antallet af benyttede sendere og modtagere, og deltagere må benytte det maksimalt til-ladte input.

Kodegrupper: CW stationer skal udveksle femtalsgrupper bestående af RST-rapport efterfulgt af zonennummeret. (Danmark zone 14). Stationer i zonerne 1—9 vil foran zonennummeret sætte 0 (01, 02, 03 etc.). Fone stationer skal udveksle firtalsgrupper

bestående af RS-rapport og zonennummer. Det samme gælder her for stationer i zonerne 1—9.

Forbindelser mellem stationer i to forskellige kontinenter tæller 3 points. Forbindelser mellem stationer i det samme kontinent, men ikke i samme land tæller 1 point. Forbindelser mellem stationer i samme land, i den hensigt at opnå en større multiplikator er tilladt, men giver ingen points.

Multiplikatorer: Der er to slags multiplikatorer. (1) en multiplikator på 1 for hver zone kontaktet på hvert bånd, (2) en multiplikator på 1 for hvert land kontaktet på hvert bånd.

Scoring: Slutscoren vil være summen af alle forbindelsespoints multipliceret med summen af zone og lande multiplikatorerne.

A. Enhver, som kun indsender log for et enkelt bånd, kan kun deltage i enkeltbånds-sektionerne.

B. Enhver, som sender log ind for to eller tre bånd, kan deltage i såvel den samlede test som i enkeltbåndssektionerne.

Zoner og lande: W. A. Z. grænserne, som de er definerede i CQ, CQ DX håndbogen og WAZ kortene, gælder, og som kontinentgrænser anvendes de samme som til opnåelse af WAC. I tvivlstilfælde er bedømmelsesudvalgets afgørelse endelig.

Logs skal sendes til: CQ, 342 Madison Ave., New York 17, N.Y., USA. CQ's specielle logblade kan fås fra samme adresse.

DX-jægere, her er chancen til at få kompletteret det DXCC eller WAZ. De tidligere CQ-tester har bragt en masse nye lande på båndene, og der er al mulig grund til at tro, at testen i år bliver større end de foregående.

*

Vi har længe syntes, at der i OZ manglede noget for DX-manden; frekvenser paa sjældne DX'er og deres eventuelle postadresser. Et sådant lille DX-hjørne kan jo imidlertid ikke holdes gående, uden at der er nogen, der regelmæssigt sender lidt stof ind. Så hvis nogen af jer DX-hogs ved noget af den slags, som ikke er så godt kendt, så lad os høre om det. Foreløbig kunne de følgende måske have lidt interesse:

PK6LN 14125 kc t9; PK1RI 14072 kc t9; VS1BQ 14030 kc t9; TA3FAS 14100 t9; FY7 YB 14023 t9; YN4CB 14350 f; MS4FM 14060 t9; VP3HAG 14280 f; YI3DYN 14060 t8; EQ3SAM 14047 t9; EA8CL 14057 t8c;

QTH's

FY7YB: C^o Post Office, Cayenne, French Guiana.

PK6LN: Box 76, Macassan, Celebes, Indonesia.

YN4CB: P. O., Box 10, Bluefields, Nicaragua.

MS4FM: Box 15, Mogadishu, Ital. Somali.

Hvis I synes om idéen, vil jeg gerne have det at vide på en eller anden måde, og jeg skal gerne påtage mig samlingen af stoffet. Så tænk over det DX'ere, der er trods alt mange af os i OZ-land.

„CQ H 22“ Contest.

USKA (Schweiz) afholder den 7. og 8. oktober en contest for hele verdens amatører. Formålet med testen er at give udenlandske stationer en chance for at opnå „HELVETIA 22“ certifikatet.

Testtiden er: Fra lørdag den 7. oktober kl. 1600 GMT til søndag den 8. oktober kl. 1600 GMT. Både CW og fone kan benyttes.

Opkaldene foregår på denne måde: „CQ H 22 de (den kaldende stations kaldesignal)“ eller „HB9 . J (to bogstaver, som betegner HB'ens kanton), de . . (den kaldende station) /H22. Altså: „CQ H 22 de G6CL“ eller „HB9 EL/ZH de F9DW/H22“.

Der skal udveksles talgrupper bestående af RS eller RST efterfulgt af antallet af kantonner kontaktet på det pågældende bånd. F. eks. 57903, hvilket betyder RST 579, og 3 kantonner på det pågældende bånd.

Hver kontakt giver 1 point, og der gives en multiplikator på 1 for hver kanton kontaktet på hvert bånd. Slutscoren er det samlede antal points multipliceret med summen af hvert båndes multiplikator.

Der tillades een fone og een cw forbindelse med hver station.

Logs skal indeholde: Dato, GMT, Call, Kanton, sendt gruppe, modt. gruppe, points, multiplikator. Logs skal være hos: HB9EQ, G. de Montmollin, ch. de Villardin 1, Lausanne, Schweiz, senest den 25. november 1950 kl. 2400 GMT.

H-22 certifikatet.

Vi bringer et kort sammendrag af reglerne for opnåelse af H-22 certifikatet.

Dette certifikat udstedes af USKA til enhver amatør, som kan fremlægge QSL-kort for forbindelser med Schweiz's 22 kantonner

SWITCH
TO SAFETY!

på mindst to bånd, altså 2 kort fra hver kanton, på hvert sit bånd.

Både cw og fone forbindelser tæller.

De 22 kantonner er følgende:

Kanton	Største by	Forkor
Zurich	Zurich	ZH
Berne	Berne	BE
Lucerne	Lucerne	LU
Uri	Altdorf	UR
Schwyz	Schwyz	SZ
Unterwald	Stans	NW
Glaris	Glaris	GL
Zoug	Zoug	ZG
Fribourg	Fribourg	FR
Soleure	Soleure	SO
Båle	Båle	BS
Schaffhouse	Schaffhouse	SH
Appenzell	Appenzell	AR
St. Gall	St. Gall	SG
Grisons	Coire	GR
Argovie	Aarau	AG
Thurgovie	Frauenfeld	TG
Tessin	Bellinzone	TI
Vaud	Lausanne	VD
Valais	Sion	VS
Neuchâtel	Neuchâtel	NE
Genève	Genève	GE

Kun forbindelser efter den 15. april har betydning.

QSL-kortene sendes til HB9EQ. Adresse ovenfor. **OZ7BG.**

„Elektroteknik for radiomekanikere.“

Vi har modtaget et eksemplar af den første bog i den serie, RATEKSA har påtaget sig at udgive til brug for den fagteoretiske undervisning for radiomekanikerlærlinge.

Samtlige bøger udarbejdes af afdelingsingeniør N. S. Vestergaard, lederen af Teknologisk Instituts radioafdeling, og den næste bog „Radioteknik for radiomekanikere“ vil foreligge først i oktober måned.

Senere vil der antagelig blive udgivet en bog om *materialelære*. Lærebøgerne kan i lighed med Rateksas øvrige publikationer kun købes ved direkte henvendelse til RATEKSA's forlag, Vesterbrogade 31, Kbhvn. V. Prisen for den første bog, „Elektroteknik for radiomekanikere“, indbundet i stift bind, er kr. 6,00. — Den nu foreliggende bog vil også være af stor interesse for radioamatører.

Fra landskredslederen:

I Haslev er oprettet ny afdeling, og OZ9E, installatør Arne Olthaver, er valgt til formand. OZ9KW er kasserer og nr. 4889 sekretær.

Vi ønsker den nye afdeling alt held og lykke.

*

Ligeledes meddeles, at Middelfart afdeling har valgt ny formand. OZ5CW, Steen Hansen varetager ledelsen. **OZ2KG.**

Nogle af de medvirkende: Fra venstre OZ2AF, OZ4H, OZ5LI, OZ7EU og i glashuset OZ3U.

Radioudstillingen i Forum.

Det er jo adskillige år siden, der sidst har været radioudstilling i København, men nu kom der saa en i 1950 i forbindelse med statsradiofoniens 25 års jubilæum, og man havde også inviteret EDR med, ja endda givet os en stor og gratis stand.

Telefonen ringede. Det var OZ3U, der sagde: „Har du ikke lyst til at være med i arbejdet for EDR i Forum?“ Jo, selvfølgelig havde jeg det. Hvem har for resten ikke lyst til at gøre et stykke arbejde for vor gamle forening. Men allerede inden det tidspunkt havde bestyrelsens og andres kloge hoveder været lagt i blød for at konstruere, tegne, tænke sig det færdige resultat og så videre. Der var blandt andet tænkt et stort, smukt tårn med EDRs emblem i neon, som Philips A/S venligst havde skænket. Det skulle stå der, hvor blomsterkrybben (med højttalere på bagsiden) ses på billedet.

Jeg mødte selvfølgelig glad og veloplagt i Forum om aftenen, men det var såmænd dårligt, at der blev sagt goddag til en. De allerede ankomne sprang rundt med svedige pander og målte op. Der blev lagt gulv, bygget

op, ikke mindst tårnet. Jo, det var bare med at smide jakken og tage fat. EDR havde stand nr. 20 (skrives tyve), og det nummer havde vi megen glæde af i de kommende dage. Nogle af amatørerne var sande mestre i at organisere. Der nævnes ikke navne her. Teknikere arbejdede. Der skulle trækkes antenner. 2 telefoner oprettedes ved standen, een til postgirosenderen og en direkte til fjernsynet, men om dem senere.

Da det hele var færdigt, kom arkitekten og fortalte, at tårnet var for højt. Det blev så væltet under bygmester 6UNs højlydte protester — og ih, hvor blev alle naboudstillerne dog lykkelige. Det gjorde vi for resten også selv, for ét er at konstruere på tegninger, et andet det er at se resultatet i relation til omgivelserne.

EDR skulle selvfølgelig have egen senderstation på 80 og 20 m. Den skulle være i glashuset, så publikum kunne se, hvordan en amatørstation arbejder. Det var 3U's sender, og den virkede fb. Men for at gøre målet fuldt havde statsradiofonien opfordret EDR til at stille sender til rådighed for radiotrans-

missionerne. Og så måtte 7HL til at bygge om, så hans sender kunne passe i 31 m båndet. Radiofonien leverede termostaten, men alt det andet måtte han selv lave om. Antennen til 3Us station blev en 40 m folded dipol.

Stand tyve arbejdede energisk. Der malede, snedkeredes, blev tapetseret, der kom dekoratør og hængte smukke ting op, og endelig blev „varerne“ stillet op. Adskillige amatører havde lovet at levere udstillingsmateriel, men alt for mange af dem glemte at komme med det. Det var lidt pinligt for os, men det lykkedes dog efterhånden at få det hele sådan, som vi gerne ville præsentere en amatørstation af i dag. For at vise fremskridtet havde vi formået direktør Dessau, Tuborg, til at udstille sin gamle sender, der var verdens første amatørsender for telefoni, og endelig viste vi noget af det sidste nye: en torpedojager udstillet af automekaniker Willumsen. Skibet styredes af en 2 m sender fra land og kunne foretage 10 funktioner i søen, bl. a. tænde lys, skyde torpedoer af o. m. a. Til sidst var alt klappet og klart. Sendetilladelsen var af en eller anden grund ikke kommet, og så måtte vi halse af sted til P&T og tilbage med det dyrebare papir i lommen.

Vi må også her takke de forskellige firmaer, der havde stillet sig imødekommende over for amatørerne. Philips havde som allerede sagt skænket os neonrør, Axel Schou armaturer til lysstofrør, Rudolf Schmidt højtalere og fa. Tage Schouboe en meget smuk gæstebog, der blev indviet paa udstillingen. Vi var klar til åbningshøjtideligheden, og vi var spændt på, hvordan publikum ville modtage vor indsats.

Selv om amatører jo er af en egen beskeden natur, må vi sige, at det blev en succes. Vi var først bange for, at gulvpladsen til publikum skulle være for stor, men vi blev hurtigt klar over, at den i virkeligheden var for lille. Hele dagen trængtes folk om vor stand. De stod som sild i tønder. Der var aldrig under to lag, og i de travle timer stod der op til 7 lag tæt presset sammen, masende og puffende for bedre selv at komme til. Der kom mange amatører, og side efter side i gæstebogen fyldtes med kaldesignaler og navne fra amatører fordelt over hele landet. Der var 568 danske amatører, 36 fra Sverige, 11 fra Norge, 23 fra England, 3 fra Finland, 2 fra Frankrig, 4 fra Holland, 2 fra USA, 1 fra Færøerne, 2 fra Italien og 1 fra Tyskland, så man kan se, at amatørerne kunne finde os,

selv om adskillige ikke fik skrevet i vor gæstebog. Der var så mange, vi skulle hilse på, men det blev kun nogle få ord, så var der nye, der lagde beslag på opmærksomheden.

Jeg nævnte nogle telefoner. Den ene havde kontakt til postgirosenderen på 202 m og den anden til fjernsynet. Vi havde megen fornøjelse af at agere radiofonistation. Vi fik indtrykket af, at man fra radiofoniens side var glade for os, og vi har i gæstebogen en side, hvor de forskellige reportere fra radiofoniens reportageafdeling med hr. Willy Reurnert i spidsen kom med små spøgefulde bemærkninger. Hvis vi i ledige sekunder kom hen til en af de andre stands på udstillingen, og de spurgte os om, hvor vi hørte hjemme, og vi svarede, at vi kom fra amatørerne, blev der straks sagt: „Nå, det er derovre, folk hele dagen står som sild for at komme til at se.“ Den anden telefon gik til fjernsynet, og den havde vi megen glæde af. Straks efter, at vi startede senderen (OZ3U's) paa de forskellige tider, kimedede den nemlig, og „Fjernsyns-Kirsten“'s yndige sølvklare stemme sagde: „Nå er det nu Dem, der sender igen? De må endelig holde op med det samme.“ Somme tider ringede papa Lawaetz selv og skældte ud, når fjernsynets billeder omgående gik i knæ. Vi havde mange morsomme oplevelser i den henseende. En dag havde vi lånt en lille tonegenerator med en nøgle og et 4 volts batteri, men da ingeniør Ring kom løbende og harmdirrende fortalte os, at vi ødelagde fjernsynet, så opgav vi kampen, og det blev besluttet, at jeg skulle gå ind og sende på 80 m om morgenen fra 7—9. Det var nu også en blandet fornøjelse, for det var komplet umuligt at høre stationer, der ikke kom igennem med mindst S8. Men alligevel var det sjovt. Amatører fra hele landet kaldte stationen, og en fra Jylland bedyrede mig, at han nu alligevel ville til København en gang til og have nogle Rateksa-brochurer. En anden foretrak Aristona-pigen, men sådan er der så meget.

Det var enerverende, men alligevel morsomme dage, som ingen af os, der var med, vel i virkeligheden ville have undværet, selv om sliddet var kolossalt. Vi delte brochurer ud, fortalte, besvarede mærkelige spørgsmål. Jo, det var en oplevelse. Og hvis vi på et eller andet tidspunkt syntes, at der godt kunne stå et par mennesker mere udenfor barrieren, så affyrede vi blot et skud fra skibet, så det genlød i hele Forum, og folk strømmede til. Vi fik mange gode venner på udstillingen, og det var helt vemodigt, da

Forums porte lukkedes søndag aften, og vi skulle til at pille hele stadsen ned igen. Vi sluttede med en gensidig tak til hinanden for et godt samarbejde til gavn for EDR.

OZ4H.

Rævejagt på en fornøjelig måde.

Odense afd. årlige „skægjagt“, hvor det tillades ræven at bevæge sig med en fart af højst 10 km i timen, afholdtes lørdag den 26. august. De to faste ræve, 9VR og 5CC, havde fået assistance af 3X, og sammen forsøgte de at få afleveret 60 hl cinders til en opdigtet adresse. Jagten var spændende fra første udsendelse (1 min. sendetid hvert 5. minut), og allerede på 3. udsendelse havde ræven 1W i hælene. At ræven kørte ind på en gaard, og at 3X stod og talte med konen der, om hun havde bestilt cinders, forvirrede 1W noget, især da han ikke var i stand til at genkende 3X. Et kig oven i læsset afslørede imidlertid 9VR og 5CC ved senderen, og 1W opnåede den fine tid af 18 min. — 13 hold deltog i jagten og 12 hold kom ind i løbet af 1 time 40 min.

Jagten morede baade ræve og jægere, samt egnens beboere, og vil forhåbentlig blive en fast begivenhed.

Fra P&T har vi modtaget:

Vedr. teknisk prøve.

Man skal herved til underretning meddele, at radioamatører, som ikke allerede har indsendt ansøgning om amatør-radiosendetilladelse, men som ønsker at deltage i den tekniske prøve sidst i november d. å., må indsende skemaet „Ansøgning om sendetilladelse“ i udfyldt og underskrevet stand, så det kan være generaldirektoratet i hænde senest den 25. oktober for ansøgere øst for Storebælt og 20. oktober for ansøgere fra den øvrige del

af landet. Ansøgninger, der indkommer efter ovennævnte datoer, vil blive henført til prøven i maj n. å.

Morseattest kan eventuelt indsendes senere.

Deponerede sendere.

Sagen er som omtalt i marts OZ nu principielt afsluttet. Tilbage er at få opgjort, d. v. s. vurderet alle sagerne, og med dette arbejde er Krigsforsikringen for indbo i fuld gang. Sagerne gøres op. selvriskobeløbet (1 procent af forsikringssummen) trækkes fra. og det udkomne beløb forrentes med 5 pct. fra 26. juni 1946. Resultatet meddeles den skadelidte, der ved sin underskrift godkender dette. Efter fradrag af et ekspeditionsgebyr på 5 kr. fremsendes restbeløbet vedlagt en kort oversigt over dets fremkomst.

Der skulle således være en rimelig chance for, at alle sagerne kan være definitivt afsluttede i indeværende år, altså 6 år efter skadens opståen!

Børge Otzen, OZ8T.

Bog anmeldelse.

Den længe ventede VEJEN TIL SENDETILLADELSEN er nu fremkommet, og TR har fået et eksemplar til gennemsyn. Det blev alligevel til et værk på små 100 sider, men bogen indeholder også i koncentreret, men alligevel ikke for beskåret form alt hvad man har brug for til den tekniske prøve.

Der siges i bogens forord, at der i visse retninger er gået lidt videre, end hvad der faktisk forlanges til prøven. Som følge af dette vil også andre amatører end lige just de nye, der skal have deres licens, kunne have stort udbytte af at anskaffe bogen.

Bogen har 12 kapitler foruden forskellige tillæg med formler, Q-kode m. m. Den fås hos EDR's kasserer og koster uindbunden kr. 7,50. Trykket er særdeles nydeligt, og papiret er godt.

TR.

Inddragne licenser:

OZ2C 2938 Bundgaard Andersen, M. (afg. v. døden).

OZ2JU 2076 Skou, T. Bjørn, Læsø (afg. v. døden).

OZ6J 2165 Jakobsen, Edv., Lyngby, efter eget ønske midlertidigt.

OZ5AW 2201 Wagenblast, A., Kbhvn. F., efter eget ønske indtil videre.

OZ7QW — Nyløkke Jørgensen, E., Kbhvn. V., efter eget ønske indtil videre.

OZ8AC — American Apparate Company, efter eget ønske.

OZ7XY 2722 Elling, J. Chr., Kaplevej 123, Lyngby.

Atter sat i kraft:

OZ5IM 4835 Mortensen, A., Assens pr. Mariager (tidl. OZ1AM).

Forandring af kaldesignaler:

OZ6O 3685 Kristensen, P., Nørresundby (tidl. meddelt OZ6OA).

Tidligere lille, nu alm. sendelicens:

OZ3TK 4397 Telegrafist 29988/Gjerløv, Jydske division, postbox 63, Aarhus.

Sommerlejr-minder.

EDR's sommerlejr 1950 blev en uforglemmelig oplevelse for dens deltagere, og det skyldtes tre vigtige faktorer: Esbjerg afdelingens utrættelige forarbejde med mange besværlige overvindelser — blandt andet at få lagt strøm ind på „Vagtbjerg“, faktisk en bedrift set med et par indfødte øjne — dernæst vore tre førstekræfter OZ2BB, 8Q og hans XYL samt det mest utrolige, at vejrguderne skænkede lejren det skønneste vejr, der kan opleves på disse breddegrader. Man fristes næsten til at sige, at det var for meget at det gode, man må jo huske, at skygge fandtes ikke i lejren eller dens omgivelser.

Alt, hvad man kan tænke sig til en ønskesommerferie fandtes, vand, sol, luft, varme, humør og en strand uden lige her i Norden, det skal opleves, mere kan der ikke siges her.

Arrangementet med „Vagtbjerg“ som hovedkvarter var glimrende valgt. Her var for en gangs skyld plads til at tumle sig, enten det skulle være ude eller inde. Sikken en sovesal, senderrum, køkken, vaske- rum med mange vaske og rindende vand, rigtige wc og ikke at forglemme, den store samlingssal, hal vel nærmest, plads til langt over 100 personer og højt til loftet. Alt dette bidrog sit til lejrens succes.

Det vil føre for vidt i disse spalter at beskrive sommerlejren, som den oplevedes dag for dag, men følgende giver måske et billede af indholdet alligevel.

Hovedpersonerne er: 8Q, lejrchef, vagthund, bydreng samt kommandant for „Vagtbjerg“ med tilhørende bjerge og sletter. 2BB, kasserer, bankbestyrer, syngelærer, sagfører og postmester for „Vagtbjerg“s indbyggere. Fru 8Q, madmor, indkøbschef, oversygeplejerske samt børnehavebestyrer for „Vagtbjerg“s indbyggerbørn. 2TO stationschef og bestyrer af nyhedstjenestens radiofoni på „Vagtbjerg“. Hertil kommer alt det øvrige tjenestegørende personale, som det vil føre for vidt at komme ind på.

Morgenen begyndte altid med samling ved flagmasten; ingen mad var straffen for udeblivelse. 2BB sørgede for, at alle sang med på flagsangen, kommandanten, 8Q, stod foran fronten og overvågede, at lejrens yngste poder fik Dannebrog til tops på reglementeret vis. Dernæst var der morgenbord, som på dette tidspunkt stod dækket af madmor og hendes stab. Der var havregrød, rå gryn, mælk, the, kaffe og velsmurte krydder med rigtig smør samt rugbrød, margarine og det uundværlige marmelade. Så gik ruten til havet og private udflugter, og kl. 12 var der middag på hotellet. Maden her startede fint om søndagen, men glæden herover faldt hurtigt. De følgende dage var det under al kritik, det blev ringere og ringere, for så næste søndag at blive nogenlunde hæderlig, tænk! der var kaffe også denne dag, men endnu har ingen kunnet analysere, hvad den var kogt på. Det blev så broget med kosten, at man til sidst tog mod fru 8Q's tilbud — selv om det jo var en stor ekstrabelastning for hende — om selv at lave mad i lejren til middag også. Efter middag drog man til klit og strand for at nyde de glæder, som kun dette herlige friluftsliv kan byde på. Kl. 18 var der aftensmad. Sikken mad, det var absolut dagens clou. Alt, hvad hjertet kan begære ved et koldt bord, fandtes her — uden overdrivelse endda — og så var der

nok af det, kun P35 måtte man selv købe, men mælk og the var der rigeligt af. Af de lejre, undertegnede har besøgt og været i, kommer denne lejr ind som et fint nummer et; angaaende kosten under fru 8Q, kan vi bare ud i fremtiden få det lige så godt, vil der ingen klage lyde.

Om aftenen var der munter underholdning af mange forskellige slags. 2BB fik alle til at synge med på hans mange morsomme indfald, der var ren sang, kor i flere afdelinger og solo, jo, det var hyggeligt ved buelampens skær. At nævne alle de forskellige muntre påfund i form af underholdning m. v. er umuligt, men et gentog sig hver aften, nemlig de 20 spørgsmål med professoren. For dem, der kender 2KP hersker der vel ingen tvivl om, at han var ustyrlig morsom som professoren. Det var svært at komme i seng til ordentlig tid, vejret indbød så sandelig heller ikke, mange drog da ogsaa til havet og badede i de lyse nætters fortryllende luftninger. Kom man ned til havet om morgenen før madtid, mødte man de samme mennesker igen i badetøjet, hvordan de har fået søvn og den nødvendige hvile, står hen i det uvisse, men når dette læses, har de trætte og forvågede vel opnået ballance i en normal tilværelse igen.

Udflugterne må heller ikke glemmes, men at beskrive dem kan man ikke, kun skal nævnes, at det foregik pr. busse, og de gik til Sønderho, som ligger idyllisk på sydspidsen af Fanø. Mindelunden var en oplevelse med dyb alvor for livets kamp, Fuglekøjerne noget helt for sig selv, højdedragene med udsigt viden om betog os alle med en stemning, som kun Fanø kan byde på, og sådan var det hele vi så, ikke et sted som et andet.

Her skal lige beskrives en tur på Vesterhavet, jeg syntes, en sådan oplevelse giver et godt billede af alt det, der blev gjort for os gæster i lejren. Kl. 14 en eftermiddag stod den store fiskekutter „Urda“ med skipper OZ2DR ved rattet ind i Fanø havn for at sejle os en tur på Vester-vov-vov. Efter at 40 passagerer havde bordet det fintskurede skib, sattes kursen mod det åbne hav. Det var et stolt syn, kikkede man op i den agterste mast, så man et nyt Dannebrog til tops, under det vajede EDR's blå stander, det vakte ikke så lidt opsigt blandt den øvrige fiskerflåde. At vor smukke stander med Dannebrog øverst vakte respekt, viser den lille episode med mødet af en engelsk patruljebåd, idet de kippede med det engelske marineflag for at hilse på os. Da vi befandt os 22 kilometer til søs, blev vi trakteret med rigtig menneskekaffe, som skipperfruen sammen med fru 2XA havde lavet i kabyssen, og vi fik dejligt wienerbrød til, det smagte virkelig godt, her til søs.

Vi skulle heller ikke undvære senderen til søs. I „Urda“ fandtes en hel lille radiostation, såvel sender som modtager; at den også kunne benyttes på 80 meter forundrer vel ingen. Vi var i kontakt med 7EDR under hele turen, men vi prøvede også 160 meter, idet OZ7WJ i Odense blev ringet op over Blaavand. Han kendte ingen „Urda“ sagde Blaavand, men det kom han nu hurtigt til. Skipperen 2DR gik rundt på plankerne af sit skib og følte sig som en anden sø-

røverhøvding. Roret måtte han afgive til en selvudnævnt styrmand, og maskinrummet havde en anden taget sig af. sikken det dog skinnede i dette rum, man kunne spejle sig i de blanke maskindele. Havet var ikke videre uroligt, selv om en og anden blev lidt bleg, det blæste kun ganske lidt, eliers var det vist ikke godt at vide, hvordan det havde set ud langs „Urdas“ ræling og de mange tovruller på dækket.

Dog — der kom noget, som satte sindene i bevægelse, men kun for nogle få minutter. Aldrig har skipperen set sit radiatorum ryddet så hurtigt før. Der skete det, at man passerede den store båd „Kronprinsesse Ingrid“, den trak så stort et kølvand, at bølgerne nåede en højde på 5 t-1 6 meter, hvad der så skete, kan læseren vel nok tænke. At sommerlejren ikke nåede at sende SOS skyldtes kun skipperens raske indgriben overalt — sikken han lo, den lune jyde — og snart var vi vel i havn. Det velmente hurra „URDA“ og dens besætning fik ved afsejlingen. var en varm tak for en herlig og uforglemmelig tur — og så var det en gave til os af 2DR. En lignende tur foretoges også for holdet i den efterfølgende uge. ingen blev snydt.

Udenlandske gæster var der ikke .mange af LA9YL, PA0FB og PA0?? var de eneste, bortset fra vor gamle ven i Tyskland. OZ3AP, som besøgte os i fire dage. Kammeratskabet var det bedste, gennemsnitlig lå besøget omkring 60, dog var den mellemiggende søndag oppe over 100. Men som gammel amatør skal det siges, at man savnede alt for mange af de ældre årgange. Hvor var I henne? Måske skal grunden søges i , at tidspunktet var lidt sent på året, de fleste havde haft den tvungne ferie, og så kan vi amatører jo også mærke, at vore penge ikke rækker længere end alle andre menneskers.

Men lige meget, EDRs sommerlejre må og skal bestå. De timer, man her har i fællesskab, kan ikke vurderes højt nok, selv om også EDR må yde sit bidrag i form af tilskud. Det står jo ethvert medlem frit at benytte tilbudet, når det kan passe ind i ferien. Men for dem, som må blive hjemme og kun kan være med over 7EDR, må der afgjort gøres noget mere. Vi må og skal have den sender bygget om. mere effekt, anodemoduleret, VFO, en fast mand til at holde den i orden uden for sommerlejren. måleinstrumenter og en reservekasse med det fornødne materiale i — og så en modtager, en virkelig modtager af format.

Måske skumler hovedbestyrelsen, men vi snakkes ved i Aarhus den 17. ds., og jeg forventer støtte fra de øvrige medlemmer. **OZ2ED.**

*

Noter fra lejren.

Ja, sådan kan det gå; når man allermindst venter det, kommer der pludselig brev fra 5AC om et referat til OZ fra sommerlejren. Det havde vi i Esbjerg regnet med, at andre skulle gøre. Men her er så nogle noter fra lejren.

*

I løbet af lørdag den 29. juli fik vi rigget lejren nogenlunde til, og de første deltagere hjalp dermed. Den officielle lejråbning fandt sted søndag formiddag kl. 10. 7HL holdt hovedtalen, og så gled Dannebrog og EDR-standeren til tops. Lejren var åben.

Så vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke alle de rare mennesker, der gav os mærker, således

at der ikke blev nogen kamp med vore kreditorer derom, da der skulle gores op. I det hele taget var det ikke noget problem at få penge fra deltagerne, selv om jeg skulle have mange. Tak!

Det kan ikke nægtes, at meningene om middagsspisningen på badehotellet var delte. Eet var der dog enighed om; det var dyrt! Nå. det var lejren jo i det hele taget, men hvordan bliver en lejr på Fanø billig?

*

Nævnes skal de tre udflugter. Den første gik til den lille særprægede by Sønderho med de gamle fanøhuse og sømandsmonumentet. Derfra videre til mågekolonien og endelig til en fuglekøje. hvorfra de fleste sikkert vil huske den gamle mand. som så hyggeligt viste os rundt. Hvis der ikke havde været så mange flyvende myrer, havde turen op på Fanøs højeste punkt, som var nærmeste nabo til fuglekøjen, sikkert stået smukt i de flestes erindring.

*

Rævejagter var der også, men da jeg figurerer som vinder af de to første, må jeg hellere undlade mere derom. Den tredje var en rigtig narrejagt. idet rævesenderen tav ved 3. udsendelse og 8Q optrådte som „vildleder. Ved den 4. jagt kørte ræven rundt og blev svagere og svagere!

*

5B lavede en udmærket leg for damerne, som næsten satte huset på den anden ende. Vi måtte simpelthen fortrække, for der skulle findes små sedler, og de sad alle mulige og umulige steder.

*

8AZ, som forærede lejren flere tyske rør, og 3KA. som også havde en pakke til os. skal have særlig tak, idet de ved disse gaver støttede lejrens økonomi.

*

Ork ja, jeg kunne såmænd blive ved længe endnu, men nu skal I blive fri og få en masse 73'ere fra Esbjerg. Tak til alle lejrdeeltagere for gode dage på Fanø! 2BB.

*

E.D.R., Esbjerg afdeling, sender hermed en tak til alle, der har besøgt sommerlejren. En særlig tak til alle, der bidrog til underholdningen og på andre måder var os behjælpelig. Vi håber, at alle har haft en god ferie. Også en tak til alle medlemmer, der sendte os mærker til husholdningen. Det har været en fornøjelse for os at have sommerlejren, og vi var glade for det gode kammeratskab, der var i lejren.

Esbjerg afd., 8Q.

Til alle venner i OZ-familien ønsker vi at sige tak for al jeres venlighed — den modtagelse og festlighed, I viste os på dette besøg var ufortjent — det har kun været en skuffelse, at vi ikke kunne nå rundt til personlig besøg til alle vore venner og håber, at I undskylder det. — Tak, allesammen, for alt. I har gjort vor Danmarks-tur hyggelig, og vi tager med os mange dejlige minder.

*Eders hengivne
Bedstemor — Edith og Ove, 73 X 88 de WIRSY.*

LÆSERNE SKRIVER:

Red. har modtaget følgende:

I anledning af Deres bemærkninger i „OZ“ for juli d. a. pag. 135 har jeg et naturligt krav på at få offentliggjort et modindlæg i ikke mindre fremtrædende opsætning.

Da bladets kvalitet i høj grad ligger mig på sinde, har jeg benyttet lejligheden til at fremkomme med nogle almindelige bemærkninger desangående.

Derfor anmoder jeg om at få vedlagte artikel optaget in extenso i førstkommende nummer.

Jeg håber, at De har mod til at optage artiklen, og at De ikke kommer med udflugter for at undgå at optage den. Deres standpunkt i så henseende vil jeg gerne snarest have at vide.

73. — Knud S. Levinsen.

Om OZs redaktion:

På en generalforsamling i EDR's københavnsafdeling den 21. marts 1949 blev der vedtaget en resolution, der slog til lyd for en udvidelse og forbedring af „OZ“s tekniske stof. Vi var nogle stykker, der stemte imod, fordi vi fandt, at en forhandling med hovedbestyrelsen måtte være tilstrækkelig. Protesten var — hvad der er fuldt forståeligt — ikke lige velkommen overalt, men det må indrømmes, at det tekniske stof i „OZ“ siden resolutionen er forbedret ganske væsentligt, således at bladet i *den henseende* i dag i det store og hele må siges at være endog særdeles godt. De medlemmer, der med 7EU i spidsen har lagt sig i selen for at forbedre det tekniske stof i bladet, fortjener anerkendelse og tak.

Men dermed hører rosen også op! „OZ“s øvrige redaktion — altså vedrørende det ikke tekniske stof — er under al kritik, og vi kan simpelthen ikke være det bekendt.

Hvor var det dog anderledes i 7F's dage! Dengang mærkede man, at redaktionen havde „fingeren på pulsen“. Selvom der en sjælden gang kunne blive fremsat meninger fra redaktionel side, om hvis rigtighed der kunne rejses tvivl, så var det forfriskende altid at se de aktuelle problemer behandlet i bladet på en vågen, levende og interessevækkende måde.

Selvfølgelig er det vigtigt, at vor forening har et blad, der bringer *gode tekniske artikler*, men det må ikke undervurderes, at „OZ“ er officielt organ for vor forening, der antagelig omfatter de fleste eksperimenterende radioamatører i Danmark — og burde omfatte dem alle —, og at bladet således både er *vort ansigt udadtil* og (bortset fra QSL-centralen) et *fælles forum indadtil* for medlemmer på land og i by.

Det er i „OZ“, man foruden de gode tekniske artikler burde forvente at se alle andre spørgsmål af betydning for kortbølgesagen behandlet og sat under debat, og hvad finder man i stedet? Det er, som om der mangler en virkelig redaktion. Bortset fra enkelte tilløb — en tør og kedelig behandling af mere eller mindre formelle sager godt iblandet med trykfejl og i den senere tid med en række fejlgreb.

Det skal ingen hemmelighed være, at det er disse sidste, der hos mig får bageret til at flyde over og råbe vagt i gevær.

Som nu tilfældet med den såkaldte Amager-afdeling, der formentlig vil blive omtalt andetsteds: Nogle få medlemmers separatisttendenser — noget, der med mellemrum vil dukke op i en forening, der er så stor som Københavns-afdelingen på 700 medlemmer — formidles ved offentliggørelse i februar OZ, uden at afdelingsbestyrelsen, der intetsomhelst havde fået at vide, bliver spurgt. En forespørgsel fra besty-

relsens side til redaktionen efter offentliggørelsen bliver besvaret således:

„Omtalte „stykke“ i OZ for februar er optaget på ganske normal redaktionel måde.“

Hverken mere eller mindre!

Trods den i forespørgslen liggende advarsel, og til trods for, at redaktionen selvfølgelig ikke bør bringe meddelelser, der giver det udseendet af, at Københavns-afdelingen er splittet op i to selvstændige afdelinger, når dette ikke er tilfældet, sætter det alligevel en derhentydende tekst i OZ for april. Derved tvinges Københavns-afdelingens bestyrelse til at indrykke en berigtigende meddelelse i maj-nummeret, men redaktøren fortsætter sin „*normale redaktionelle måde*“ i samme nummer og i OZ for juni, hvor han desuden optager et helt urigtigt indlæg fra den såkaldte Amager-afdelings side, rigtig velegnet til at så splittelse. Selv dette stykke foranledigede ikke redaktionen til at søge oplysning, hverken fra Københavns-afdelingens bestyrelse, fra hovedbestyrelsen og antagelig heller ikke fra landskredslederens side, skønt sidstnævnte bor i samme by som redaktøren. I skærende modstrid til en helt korrekt meddelelse fra landskredslederen i maj-nummeret side 89 står på siden overfor et af redaktøren optaget stykke, der synes forvirret.

Toppunktet nås i juli-nummeret, hvor hovedredaktøren — tankeløst eller noget, der er værre — ligefrem udnævner en strid mellem to afdelinger, hvoraf den ene ikke eksisterer.

I det pågældende indlæg — det findes side 135 — hedder det: „Så længe EDR's hovedbestyrelse intet har haft at bemærke ... o. s. v.“ Det er et galt synspunkt! Redaktøren bør ikke lægge hænderne i skødet og vente, til han får på hovedet af sin bestyrelse. Han skal være aktiv, og det ville i det pågældende tilfælde, der drejede sig om rent officielle eller organisatoriske forhold, sige, at han forinden burde have søgt nærmere oplysning eller sanktion fra bestyrelsen for den afdeling, hvis forhold der skete indblanding i, eller fra hovedbestyrelsen.

Når redaktøren stiller sig i positur og skriver: „Indhente sanktion? Aldrig!“ er det vel fordi der foresvæver ham noget om, at den helt rigtige redaktør bør være *uafhængig*. Det var 7F. Men så var det dog på den rigtige måde, altså når det drejer sig om de lidt mere principielle spørgsmål indenfor kortbølgesagen — ikke når det drejer sig om af trykning af afdelingsmeddelelser!

Og lad så være med at gøre grin i OZ med en lille skrivefejl, en eller anden skrivemaskinedame har lavet, når samme nr. af OZ indeholder omkring en snes trykfejl!

Medlem nr. 2236 Knud S. Levinsen.

*

Med ovenstående indlæg — som læserne selv vil forstå at bedømme — må sagen „Amager-København-OZ's red.“ afsluttes. Dog lige en berigtigelse til ovenst.: „Amager afd.“ har allerede for måneder siden været drøftet med såvel HB som med landskredslederen.

*

Tre kroner om året.

Medens andre radioblade ved velvillig omtale af „EDR's Københavns-afdelings byggefond“ har støttet tanken om et „Radioamatørernes hus“, har amatørernes eget blads — „OZ“s — hovedredaktør fundet det betimeligt i augustnummeret at bringe et angreb på Byggefonden. Trods han burde indse, at

angrebets offentliggørelse var *egnet til at skade fonden økonomisk*, har han undladt forinden at forelægge angrebet for fondsbestyrelsen. Havde han gjort dette, ville nogle få oplysninger forhåbentlig have ført til, at OZIPR's angreb havnede, hvor det hører hjemme — i papirkurven.

Forholdet er dobbelt beklageligt, eftersom Byggefonden tidligere er blevet skadet økonomisk på grund af OZ's forhold.

Overfor medlemmerne i provinsen, der jo lige så fuldt ud som vi københavnere har krav på et sagligt og godt „OZ“, virker det ikke heldigt, at de skal trættes med artikler om forhold, der ikke direkte interesserer dem. Angrebet er imidlertid bragt, og det er derfor desværre ganske nødvendigt nu at bringe en imødegåelse. Dette skal blive gjort i korthed og uden anvendelse af de stærkere udtryk, IPR's indlæg opfordrer til.

Indlægget giver det udseendet af, at Københavns-afdelingens medlemmer ikke skulle være pligtige at indbetale det ekstrakontingent på 3 kr. om året, der i fuld overensstemmelse med afdelingens love er vedtaget på den ordinære generalforsamling i marts d. a.

Dette er naturligvis farligt, idet en sådan skrivemåde opfordrer til ikke at betale, og det må derfor slås fast: *Afdelingens ekstrakontingent må selvfølgelig betales.*

IPR indrømmer, at han ikke kender afdelingens vedtægter. Han er i besiddelse af hovedforeningens vedtægter, hvori der bl. a. står, at afdelingerne helt igennem er selvstændige, han har endvidere i „OZ“'s aprilnummer kunnet læse om vedtagelsen af ekstrakontingent, og han har endelig — hvis ikke postvæsenet har svigtet — i april måned modtaget et brevkort, hvori der erindres om betalingen.

Generalforsamlingen var vedtægtsmæssigt indvarslet i „OZ“, men IPR har heller ikke reageret på meddelelsen i „OZ“ eller på det fremsendte brevkort, og endelig har han hverken — trods han åbenbart måtte være helt uorienteret — søgt oplysning hos afdelingsbestyrelsen eller fondsbestyrelsen, inden han ganske roligt fældede den dom, at han ikke er pligtig at betale, og skrev det i „OZ“, der min sandten optog hans indlæg!

Dersom IPR stadig mener, at det er forkert at opkræve de 3 kr., bør han i overensstemmelse med afdelingens vedtægter på en generalforsamling fremsætte forslag om bortfald af ekstrakontingentet. Går afgørelsen ham atter imod, er der kun det at trøste sig med, at der findes i hundredevis af foreninger eller samfund, hvori der står medlemmer, der i henhold til flertalsbeslutninger må betale til noget, de måske ikke synes om.

Med den ånd og tone indlægget er holdt i in mente er der ingen grund til at forklare nærmere om forholdet vedrørende vedtagelsen af ekstrakontingentet, men af hensyn til de mange, der kan være bragt i tvivl, skal vi kort ridse følgende kendsgerninger op:

Ifølge de daværende love for Københavns-afdelingen skulle et forslag til lovændring være bestyrelsen i hænde senest 14 dage før generalforsamlingen.

Forslaget var bestyrelsen rettidigt i hænde, og det var naturligvis blevet offentliggjort i „OZ“, dersom dette kunne naas. En forudgående offentliggørelse i „OZ“ var ikke dengang foreskrevet, selvom dette i og for sig var rimeligt.

Det ville imidlertid have været ulovligt af bestyrelsen at have holdt forslaget skjult på generalforsamlingen, idet lovens § 8 udtrykkeligt foreskrev,

at indkomne forslag til vedtægtsændringer skulle behandles.

Under afstemning blev forslaget derefter vedtaget med aldeles overvældende majoritet.

Generalforsamlingen var behorligt indkaldt og beslutningsdygtig, og der er således intet at kritisere bestyrelsen for. *Den gjorde altså sin pligt ved at fremlægge forslaget, og mere gjorde den ikke! Nu gør den sin pligt ved at opkræve bidraget.*

Byggefonden er jo alt en realitet, og den skal også nok nå sit mål, når blot de enkelte modstandere den har, vil lade være med ligefrem at sabotere den. Og resultatet, et „Radioamatørernes hus“ skal også nok medvirke til blomstring af foreningslivet og kammeratskabet i vor afdeling til gavn for kortbølgebevægelsen.

*Bestyrelsen for EDR's Københavns-afdeling
og
bestyrelsen for EDR's Københavns-afdelings
Byggefond.*

*

Til ovenstående skal kun bemærkes, at hvad der optages i OZ under rubriken „Læserne skriver“ udelukkende står for indsenderens „regning og risiko“, og red. behøver jo absolut ikke at have samme mening, som der gives udtryk for i sådanne indlæg.

Men læs nu 8T's meget saglige indlæg i denne sag, og indrøm så, at IPR's indlæg også kan give lejlighed til at fremkomme med andet end spark til red.

A. C.

*

Lidt om byggefond og den københavnske afdeling.

Andetsteds i OZ er to forslag til ændringer i den københavnske afdelings vedtægter gengivet, som undertegnede har fremsendt til behandling på afdelingens generalforsamling i oktober.

Det første vedrører byggefondet, og lyder således:

„Afdelingens byggefond udskilles administrativt fra den københavnske afdeling, og indtil byggefondet er blevet en landsopgave, fremskaffes bidrag hertil ad frivillig vej.“

Det andet vedrører EDR-medlemmer i Københavns lokalportoområde, og lyder således:

„Medlemmer af EDR indenfor Københavns lokalportoområde kan frit vælge, hvilken af de indenfor dette område værende afdelinger, de vil være medlem af.“

Hver afdeling indenfor området får det til dens medlemstal svarende beløb til lokalt arbejde, for såvidt medlemmerne ønsker sådant kontingent opkrævet.“

Det var en ordentlig mundfuld, og jeg skal derfor naturligvis nærmere motivere forslagene, som jeg håber må få en velvillig modtagelse og blive diskuteret i den samme ånd, som de er fremsat i.

Først nogle argumenter om

hvorfor byggefondet bør være en landsopgave!

EDR's hus må en dag være en realitet, dersom man på blot nogenlunde rationel måde vil løse de opgaver, som følger med et større medlemstal og en større aktivitet på de forskellige områder, der falder ind under EDR's virke. Bygningen må, for at kunne udfylde sin mission, kunne rumme:

Mødelokale af passende størrelse.

Bibliotek, hvorfra medlemmerne kan rekvirere foreningens mange tidsskrifter til låns.

Værksted med simple værktøjer for chassisfremstilling o. l.

Laboratorium med foreningens målesender m. v. for afprøvning af sendere og modtagere.

Bestyrelsesværelse (lille mødelokale evt. kombineret med bibliotek).

Sekretariat.

QSL-central.

Foreningens arkiv (fører ellers en noget husvild og omflakkende tilværelse).

HQ-stn OZ7EDR for udsendelse af morsekursus, bulletins, hq-traffic med andre hq-stns, hq-stn for field-days o. l.

Lejrsender, modtager og monitor m. v.

Sommerlejrudrustning.

Rævesender.

Lager og ekspedition af prøvenumre af OZ, brochurer, håndbøger, lærebøger, tryksager o. l.

Kommer bygningen til at ligge i København, vil det være naturligt, at den også rummer denne afdelings administration.

For økonomiens skyld vil det måske vise sig nødvendigt at leje lokaler ud til en anden forening, samt at indrette en bolig for et EDR-medlem, der kan varetage bygningens daglige vedligeholdelse.

Nødvendigheden af, at EDR får „foden under eget bord“ er sikkert klar for enhver, der har fulgt de stedse voksende lokalevanskeligheder gennem de senere år.

Huset kan derfor ikke henføres til en lokalopgave, hvorved det er en enkelt gruppe, der udelukkende belastes med opgavens løsning, men da det kommer alle til gode, må det gøres til en landsopgave at skaffe midlerne til veje efter en eller anden forud lagt plan.

Endvidere betyder overgangen fra lokalopgave til landsopgave, at der er mulighed for opnåelse af legater o. l. til støtte for opgavens løsning, noget lokalafdelingen på forhånd er afskåret fra.

Derfor mener jeg, at det er bedre, at 2400 medlemmer hver betaler f. eks. 1 krone om året til formålet med chance for opnåelse af forskellige tilskud, end at man lader 1/3 af medlemmerne betale 3 gange så meget til noget, der bliver til fælles gavn uden at kunne opnå fordelene ved tilskud.

Når byggefondet derfor allerede nu gøres uafhængigt af den københavnske afdeling, er det for at komme ud af den „skæve“ situation, som afdelingen er kommet i efter sin sidste generalforsamling, hvor byggefondet gled ind i afdelingens vedtægter. At dette er sket på fuldt ud forsvarlig vis er der næppe nogen, der vil kunne bestride; jeg har desværre ikke kunnet finde de før den forrige generalforsamling gældende vedtægter, og det er der vist flere end undertegnede, der heller ikke har kunnet. Men nok er det, at ikke alle ser med sympati på den måde, hvorpå vedtagelsen er sket, og hvorpå inddrivningen finder sted. Og hvad vil afdelingen gøre ved de formastelige, der vover ikke at betale?

Nej, lad det igen blive en frivillig sag, helst på bredere basis, og lad os opfordre sagens mange initiativtagere til at tage kontakt med landsforeningen om overgang fra lokalopgave til landsopgave.

Jeg tror, at det er ad den vej, opgaven skal finde sin løsning!

Så meget til velvillig overvejelse om byggefondet; nu selve Københavns-afdelingen.

Det er som indledningsvis nævnt hensigten med disse linier at nærmere motivere forslaget vedrørende reorganiseringen af de i Københavns lokalportoområde boende EDR-medlemmers forhold.

I vor forening er det naturligvis ledelsen, der har

ansvaret for, at foreningen og dens lokalafdelinger er organiseret og arbejder på en tidssvarende måde, og navnlig holder øje med udviklingen, og det forekommer mig, at det nu er på tide, at de forhold, hvorunder de københavnske medlemmer er organiseret bliver bragt i overensstemmelse med den skete udvikling.

Den københavnske afdeling har indtil i forsommeren haft en ganske enestående central beliggenhed af sit afdelingslokale, men dette var efterhånden ved at blive for småt, og det følte ofte, som om medlemmerne ikke følte sig rigtigt hjemme. Afdelingens medlemstal er gennem årene vokset meget stærkt; men livet ved møderne er samtidig blevet mere upersonligt. Samtidig er der sket en ikke ubetydelig udflytning fra byens centrum ud til dens yderdistrikter, hvorfra transporten til og fra en mødeaften ikke længer er helt billig, og desuden tager en del tid. Alt i alt kan man vist uden at fornærme nogen sige, at en del af de gamle medlemmer og flere andre efterhånden kun er sjældne gæster i afdelingen.

Lokalafdelingens begrænsning til Københavns lokalportoområde føles efterhånden også som noget af en historisk overlevering, og man har da også set, at der er blevet dannet nye afdelinger indenfor området, nemlig Amager, Hvidovre og Vedbæk. De herboende medlemmer vil sikkert føle det som noget af en uretfærdighed, at de skal betale afdelingskontingent til den københavnske afdeling, og endvidere vil der nok en skønne dag komme forespørgsler til den københavnske afdelings formue. Man har ofte hørt beklagelser over afdelingens økonomi, især at lokalet skulle sættes op i pris. I hvert fald vil det sikkert forekomme noget uforståeligt for en udenforstående, at afdelingen har en formue på nogle få tusinde kroner ved et regnskabsårs afslutning. Men, hvorom alting er, så blev afdelingen sat på gaden, og har heldigvis allerede kunnet finde et nyt lokale, således som det er enhver bekendt.

Situationen er efter min mening ikke holdbar, og der skal sikkert foretages et radikalt indgreb for at skabe et holdbart arbejdsgrundlag for fremtiden.

Til fordomsfri og velvillig drøftelse er derfor stillet den ovenfor anførte konkrete forslag; men derudover foreslås og fremføres til nærmere overvejelse:

1) For at aflaste det københavnske områdes afdelinger afholder EDR ved foredragsudvalgets foranstaltning et månedligt foredrag i vintersæsonen, f. eks. i Teknologisk Instituts foredragssal, dersom sådant arrangement kan træffes. (Eksempelvis fast månedlig mødedag den første mandag i hver måned). Foredragene kan også overværes af andre afdelingers medlemmer end netop det københavnske områdes. Her tænkes på Roskilde, Helsingør, Hillerød, Rungsted o. s. v.

2) Undervisning i teknik og morse vil sandsynligvis fortsat bedst kunne varetages centralt, da disse kurser økonomisk bør hvile i sig selv. De, der hidtil har påtaget sig disse arrangementer, vil formodentlig på opfordring være parat til også i fremtiden at løse disse opgaver centralt for områdets afdelinger.

3) Efter at områdets afdelinger er blevet lettet for de „store“ foredragsopgaver og undervisningen i teknik og morse, vil disse herefter i væsentligere grad kunne tage sig af sammenkomster o. l. under mere personlige former end hidtil, hvorved noget af den tidligere så påskønnede og nødvendige personlige kontakt, især mellem ældre og yngre medlemmer atter kan komme frem.

4) for at få en retfærdig fordeling af det indbetalte afdelingskontingent, jvf. landsforeningens vedtægters paragraf 6, foreslås dette fordelt i forhold til medlemstallet i de forskellige afdelinger. Afdelingerne bør dog selv kunne bestemme, om de ønsker opkrævet lokalkontingent, jvf. samme paragraf. (Dette gennemføres simplest ved, at den nu såkaldte København-afdelings område omdefineres, hvorefter de andre afdelinger, som allerede er dannet, og som i løbet af den kommende tid vil blive dannet, automatisk falder ind under paragraf 6. som en hvilken som helst anden afdeling).

5) For at sikre, at et afdelingskontingent kommer de medlemmer til gode, som har betalt det, bør der sandsynligvis et eller andet sted i vedtægter indføres en passus om, at der kun må føres et begrænset beløb pr. medlem over fra et regnskabsår til det næste.

6) Forslaget om frit afdelingsvalg er fremsat for at bøde på eventuelle uheldige virkninger af fastlæggelsen af de forskellige afdelingers begrænsninger, især i trafikal henseende. Den vil dog i praksis sandsynligvis være særdeles vanskelig at administrere. Man kunne dog måske i et frit afdelingsvalg få en vis konkurrence frem mellem afdelingerne og derved få dem til at yde deres bedste, og på denne måde trække medlemmer til sig, dersom dette skønnes at være fordelagtigt.

Betragt ovenstående som et forsøg på at give et grundlag for en diskussion af de muligheder, der foreligger for at finde en vej til løsning af hovedstadsområdet problemer, og helst en, der kan holde en årrække fremover.

VY 73.

Børge Otzen, medlem nr. 405.

NYE MEDLEMMER

Følgende har i august måned 1950 anmodet om optagelse i EDR:

- 4995 - Knud Erick Pedersen, c/o K. P. Pedersen, Melbyvej 5, Skærbæk, Sdjl.
- 4996 - Niels Friederichsen, Høstvej 4, Lyngby.
- 4997 - E. Wix Nielsen, Frederikssundsvej 297, Brønshøj.
- 4998 - Bruno Giannini, Knabrostræde 14, 2., Kbh. K.
- 4999 - Asger Grubb Jarlsø, Fredensgade 4 A, 2. th., København N.
- 5000 - K. Hagemann, Vestbanevej 14, 4., Kbh. Valby.
- 5001 - Bent Strombäck Petersen, Byglandsgade 9, 1. th., København S.
- 5002 - Tage Daugaard, Frøslevvej 52, Kbh. Valby.
- 5003 - Peter Mikkelsen, Tordenskjoldsgade 16, Horsens.
- 5004 - Leif Hansen, c/o Gotlib, Havnegade 22, Frederikssund.
- 5005 - Mogens Hansen, Sløse skole pr. 0. Ulslev.
- 5006 - I. H. Nielsen, „Søgaard“, Bromme pr. Munkebjergby.
- 5007 - H. Elving, Hansensvej 18, Hillerød.
- 5008 - Hans J. Brask, Øresundsvej 60, 2. tv., Kbh. S.
- 5009 - Morten Benthin, Svanekevej 2, Rønne.
- 5010 - Erik Kaas, Restaurant „Savoy“, Svendborg.
- 5011 - Oskar Knudsen, Grødde pr. Ikast.
- 5012 - Jørgen Christiansen, Gyldenløvesgade 26, 2. th., Aarhus.
- 5013 - Harry Jørgensen, Døjringe pr. Døjringe st.

- 5014 - Frk. Aase Christensen, Ejby Alle 6, Hvidovre pr. Valby.
- 5015 - Bent Søby, Phistersvej 21, Hellerup.
- 5016 - Erling Nielsen, Nørrebrogade 51 C, 2. tv., København N.
- 5017 - K. E. Jensen, Vangedevej 31 A, Gentofte.
- 5018 - Erik Gaarn, Merløsevej 31, Brønshøj.
- 5019 - Erik Jørgensen, Peter Bangsvej 117, st., København F.
- 5020 - B. Rzepa, Colbjørnsensgade 17, 4. th., Kbh. V.
- 5021 - K. Bønløkke Pedersen, Øresundsvej 92, 3. th., København S.
- 5022 - Knud Hansen, Kastrupvej 9. st., Kbhvn. S.
- 5023 - Helge Ekenberg, Greisvej 68, Kbhvn. S.
- 5024 - Holger Bjørnø Jørgensen, Torvet 6. 3., Hvidovre pr. Valby.
- 5025 - Chr. Lerche, Bernstorffsvej 27, Hellerup.
- 5023 - Charles Elith Jørgensen, Klareboderne 14, København K.
- 5027 - Knud Thygesen, Aakjærs Alle 1, 3., Søborg.
- 5028 - Erik Sigvertsen, Storegade 36, Stege.
- 5029 - Ejvind Pedersen, Halfdangsgade 30, 3., Kbh. S.
- 5030 - Paul Helmuth Nielsen, Birkedommervej 20, 3., København NV.
- 5031 - Henning Melchior, Vesterled 20, Kbhvn. Ø.
- 5032 - Jørgen Henckel Møller, Set. Annægade 5, 2., København K.
- 5033 - Aage Juul, Saxesgade 23, Aakirkeby.
- 5034 - Preben Skandrup, Jul. Blomsgade 11, Kbh. N.
- 5035 - Henning Brask, Lyshøjgaardsvej 67, København Valby.
- 5036 - I. Th. Westphall, Blidahlund 6, Charlottenlund.
- 5037 - Leo T. Martini, Helsingborggade 12, 3. tv., København Ø.
- 5038 - Poul Lyager, Lyngbyvej 54, København Ø.
- 5039 - Torben Vald. Hansen, Hovmarksvej 67, Charlottenlund.
- 5040 - Kai Pedersen, Lundsfridsvej 11, Kbh. Valby.
- 5041 - Arne B. Petersen, OZ4TT, Kongensgade 58, Fredericia.
- 5042 - Emil Andersen, Av. Da. Republica, 66, 3°, Lissabon, Portugal.

Tidligere medlem:

- 1828 - H. Andersen, Helgolandsgade 13, Kbhvn. V.

Såfremt der ikke inden denne måneds udgang til kassereren er fremsat motiveret indvending mod de pågældendes optagelse i foreningen, betragtes de som medlemmer af EDR.

QTH-RUBRIKKEN

- 487 - OZ7EU, P. Størner, Huldbergs Allé 8, Søborg, lokal.
- 712 - N. J. Andersen, Fjordgade, Mariager, lokal.
- 781 - Tage Nielsen, Æblevej 52, 1. s., Kbh. F., lokal.
- 974 - OZ9R, H. Nielsen, Søbæksvej 7, Espergærde, ex Søborg.
- 995 - OZ3Q, S. P. Nielsen, Hedevænget 42, Lyngby, lokal.
- 1044 - OZ7YL, D. Valbjørn, Platanvej 49, Odense, lokal.
- 1185 - OZ4Y, H. Karmark Pedersen, Tousvej 67, 2. sal, Aabyhøj, lokal.

- 1286 OZ5CJ, Chr. Jørgensens Vejgård, Faarhus. lokal.
- 1442 OZ6Q, H. Steen-Jensen, Hjortebjergvej 26, Odense, lokal.
- 1499 OZ6B, Arne Jensen, Kongebrogade 46, Kolding, ex Silkeborg.
- 1601 OZ2CW, E. Hallberg. Præstevænget 9, Haslev, ex Kbh.
- 1611 Wm. Franks, Emdrup Kærvej 4, Kbh. NV., lokal.
- 1860 K. Meyer, Skolen, Bække, ex Nordenskov.
- 2054 H. Andersen, Enghuset, Karlstrup, Taastrup, ex Farum.
- 2287 OZ5DA, Dan Andersen, Nykøbingvej 59, Sakskøbing, lokal.
- 2450 Alf Schaufuss, Vibeholmen 10, Kbh. Valby, lokal.
- 2484 OZ6KA, K. Dues Christensen, Skanderupgade 26, Skanderborg, ex Skern.
- 2579 Kpl. e. 1571,, Mortensen, Bg. nr. 20028, Radioværkstedet, Kommandoet, Tyskland.
- 2663 S. Chr. Hansen, Vestergade 58, Horsens, ex København.
- 2786 O. Holst, Frithjof Nansens Plads 8. Kbh. 0, lokal.
- 2877 OZ2RU, E. Ruegaard Hansen, Dosseringen 6. 3. sal, Kbh. N., lokal.
- 2935 OZ3L, 7/50, Andersen, 7. esk., Sj. Fl. afd., Værløselejren, ex provins.
- 2993 Ove Jørgensen, Set. Annæ Plads 20, 2. sal, Kbh. K, ex Svendborg.
- 3053 P. M. Poulsen. Nymarksvænget 3, Fredericia, lokal.
- 3307 OZ9HS, Egon H. Sørensen, Kistrupvej 2, Vanløse, lokal.
- 3312 OZ3FN, J. V. Laursen, 43 Sutton Common Road, Sutton'-Surrey, England, ex Kbh.
- 3314 OZ4AM, Willy Cohn, Vodroffsvej 3 B, 2. sal th., Kbh. V, ex Vedbæk.
- 3439 OZ2J, H. A. Sindt, Høegsmindevej 17, Gentofte, lokal.
- 3534 M. R. Jensen, Nørregade 7, Hirtshals, ex Avnede.
- 3643 OZ5NJ, Jørgen Nielsen, Enghavevej 100, 3. s., Kbh. SV., lokal.
- 3772 OZ4I, G. Marchmann Sørensen, Skrænten, Hadsund, lokal.
- 4002 W. Hansen, Livjærggade 39, Kbh. 0., lokal.
- 4044 Johs. Nielsen, Assensvej 14, Ringe, ex Allested.
- 4208 Kpl. 29853, Jensen, I. B. S., Ryvangen, Kbh. 0.
- 4233 L. P. Sørensen/, Fasanvej 15, Fredericia, ex Randers.
- 4308 Erik Esbersen, Portlandsvej 39, Kbh. S, ex Odense.
- 4363 OZ1KG, K. M. Gustafsen', „Codan“, Hjørring, lokal.
- 4366 H. Wiene, Buddingevej 78, 2. sal, Lyngby, lokal.
- 4368 OZ6YZ, Erling Hvidberg, Stenum pr. Brønderslev, ex Hadsund.
- 4545 Ejner Nielsen, Asylgade 21, Odder, lokal.
- 4575 Kj. H. Mortensen, Portnerboligen, Damsbolte, Stege, lokal.
- 4580 OZ8CC, V. V. Mogensen, Stolbjergvej 4, st., Snekkersten, lokal.
- 4584 OZ3EM, E. Petersen Møller, Solbakkevej 27, Næstved, lokal.
- 4611 OZ5HN, Ove Høeg Nissen, Dyssegaardsvej 82, Søborg, lokal.
- 4650 Ernst Jensen, Ferritslev pr. Ullerslev, ex soldat.
- 4656 OZ1SL, Sv. Aa. Larsen, Øster Hurup, ex Hadsund.
- 4673 Jørgen Nielsen, Rådhuskonditoriet, Frederikssund, ex Humlebæk.
- 4733 OX3BR, K. Sørensen¹, Slædepatrouillen, Ellæø, lokal.
- 4740 Oldric Kutal, Hørsholmvej 83 (ell. 33), Rungsted Kyst, ex Søborg.
- 4756 I. Bruhn, Blågårds Plads 23, 3. s. th., Kbh. N., lokal.
- 4757 Jørgen Jensen, H. C. Andersensgade 23, st., Odense, lokal.
- 4785 H. Lund, Vøjstrup Skole pr. Nr. Broby, ex 0. Ulslev.
- 4831 Henning Bendtsen, Esrumvej 13, Helsingør, lokal.
- 4900 Georg M. E. Jensen, Østergade 6, Roslev, ex Ribe.

Nye licenserede amatører.

* foran betyder 40 tegns licens.

— foran betyder „ikke medlem af EDR“.

OZ1AM — Mathiesen, A. H., Sjællandsgade 59, Fredericia.

OZ1AZ — Hansen, Tage, Dania pr. Mariager.

OZ1CT 4049 Friederichsen, H., Sølsted pr. Visby.

* OZ1KG 4363 Gustafsen, K, Østergade 13, Hjørring.

* OZ1MA 4938 Kjær, M., Bregentvedvej 46, Haslev

* OZ2GW — Pape, S., Vester Fjordvej 48, Aalborg.

OZ2JC — Christensen, J., Boyesgade 15, Viborg.

OZ2LY — Lutzhoft, Kj., Bækkeskovvej 79, Brønshøj.

OZ3HW — Stage, K, Skibsbyvej v. Hjørring.

OZ3SYD — EDR's Aabenraa afdi., c/o D. Jensen, Hønefossvej 14, Aabenraa.

OZ4HL 4453 Larsen, Hugo, Willemoesgade 27, Aarhus.

OZ4MW 4515 Hansen, H. Lind, Vigerslevallé 396 A, Valby.

OZ4PT 4825 Toftlund, P., Ringstedgade 3, 2. sal, København 0.

OZ4YL 4626 Hansen, Gurli, Rødegaardsvej 60, Odense.

OZ5AL 937 Laursen, A. F., Søndergade 15, Skive.

OZ5ES — Fredebo, H., Emdrup skole, Chr. Richardtsvej 8, København F.

OZ5RI — Nielsen, J., Saltgade 13, Ribe.

OZ8KS 4990 Svenningsen, K, „Stenhøj“ pr. Norup st.

* OZ8PW — Weel, P., Skamlebæk Radio pr. Faarevejle.

OZ8SA — Andersen, Sv., „Langagergaard“, Døstrup, Himmerland.

OZ9HA — Andersen, H., Brårupvej 2, Skive.

OZ9NC 3945 Christensen, N., Gudum skole pr. Vårst.

* OZ9SP 4881 Pedersen, S., Bredgade 75, Brønderslev.

* OZ9XP 3616 Poulsen, L. C., Strandvej 1, Nysted.

På grund af de omfangsrige læserindlæg har vi måttet udskyde en del teknisk stof til senere.

Fra afdelingerne.

K Ø B E N H A V N:

Formand: OZ2KP Staack-Petersen, Risbjerggårdsallé 63, Valby. Afdelingen har normalt møde hver mandag aften kl. 19.30 i Martini Selskabslokaler. Borups Allé 233, 1. sal. Fra 19.30 til 20.00: QSL-central. Alle oplysninger om afdelingens virksomhed fås på mødeaftenerne hos formanden.

Månedens program:

18. september: Foredrag om convertere.
23. september: Natrævejagt. Sendetider 21 — 21,30 — 22,15 — 22,30 — 22,45 — 23. Kortomraade 3028, Ballerup.
25. september: Filmsaften, entré 50 øre.
1. oktober: Dagrævejagt. Sendetider 9,30 — 10 — 10,30 — 10,45 — 11 — 11,15 — 11,30. Kortomraade 3028, Ballerup.
2. oktober:

Ordinær generalforsamling.

Der henvises til den i § 8 i de fornylig udsendte vedtægter fastsatte dagsorden.

I henhold til § 5 offentliggøres herved følgende af OZ8T fremsatte forslag til vedtægtsændringer:

„Afdelingens byggefond udskilles administrativt fra den københavnske afdeling, og indtil byggefondet er blevet en landsopgave fremskaffes bidrag hertil ad frivillig vej.

Medlemmer af EDR indenfor Københavns lokalportoområde kan frit vælge, hvilken af de indenfor dette område værende afdelinger, de vil være medlem af. Hver afdeling indenfor området får det til dens medlemstal svarende beløb til lokalt arbejde, for så vidt medlemmerne ønsker sådant (kontingent) opkrævet.**

9. oktober: Drøftelse af UKB-studiekreds. Interessererede opfordres kraftigt til at møde.

16. oktober: Klubaften.

Ekstrakontingentet: Vi beder de medlemmer, der endnu ikke måtte have betalt ekstrakontingentet for 1950. kr. 3.-, hvortil er kommet porto og opkrævningsgebyr, kr. 0,60, til at betale beløbet.

A M A G E R

Formand: OZ7NS, Hercules Allé 2, Kastrop. Tlf. Ka. 2667. Afdelingen har normal mødeaften hver onsdag kl. 19.30, Strandlodsvej 82. Alle oplysninger om afdelingen fås på mødeaftenerne.

13. september: Modtagere foredrag for begyndere ved OZ7HB.

20. september: Filmsaften med Xyl ved OZ5FA.

27. september: Afvikling af QSO på fremmede sprog. Teori.

4. oktober: Modulationsforedrag ved OZ7HQ.

11. oktober: Byggeaften, klubsenderen.

18. oktober: Foredrag, senderteknik ved OZ7EU.

25. oktober: Måleaften, (medlemmerne kan få medbragt grej kontrolleret).

Aalborg. Medlemmerne indkaldes herved til den ordinære halvårslige generalforsamling, der afholdes onsdag den 27. september 1950 i afdelingslokalet: Valdemarsgade 10 o. g.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen skal være indsendt til formanden, OZ2NU, senest lørdag den 23. september d. a.

Adgangsberettigede til generalforsamlingen er alle, der kan forevise gyldige kontingentkvitteringer til såvel landsforening som lokalforening.

Efter generalforsamlingen er afdelingen vært ved en kop kaffe.

Afdelingens vinterkursus begynder mandag den 25. september i tilslutning til den kommunale aftenskole, hvortil afdelingens medlemmer er anmeldt som sluttede studiekredse. Undervisningen vil efter ønske fra medlemmernes side i år finde sted i af-

delingslokalet, der i kursustiden kun vil være åbent for de medlemmer, der deltager i kursusarbejdet. Se iøvrigt opslag i lokalet.

Almindeligt klubmøde afholdes hver onsdag vinteren igennem. 2NU.

Næstved. Den 23. august afholdtes generalforsamling i lokalet. Tranevej 7. Bestyrelsen består herefter af følgende: Formand OZ7TL (genvalgt), næstfmd. 5RV (genvalgt), kasserer 2HJ (genvalgt), sekretær 2PT (nyvalgt) og revisor 3ET. 5RV fungerer fortsat som teknisk rådgiver for afdelingen.

Den 13. august foretog afdelingen en lille fællestur til radioudstillingen i Forum, hvor man besøgte de forskellige stands.

Den 26. august afholdt afdelingen sin 1 års stiftelsesfest i lokalet Tranevej 7. Festen, der fik et glimrende forløb, satte et festligt punktum som afslutning på det første år af afdelingens beståen.

Afdelingen har fået tilgang af et nyt medlem. OZ2PT. og vi henstiller stadigvæk til EDR-medlemmer i Næstveds umiddelbare nærhed om at tilslutte sig afdelingen for ad denne vej at få fuld udnyttelse af medlemsskabet i EDR.

Møde fremdeles hver onsdag aften kl. 20.00 paa Tranevej 7. OZ7TL.

Odense. Tirsdag den 29. august afholdt afdelingen generalforsamling. I formandens fravær aflagde næstformanden beretning, der enstemmigt godkendtes. Kassereren forelagde regnskabet, der ligeledes godkendtes. Valgene af formand og bestyrelse var genvalg. Til suppleant nyvalgtes OZ3MJ, og til revisor nyvalgtes OZ2X.

Månedsmøde afholdes på brandstationen tirsdag den 26. september kl. 20. Forskellige modtagertypar vil blive gennemgået og deres fordele og mangler diskuteret.

Da det endvidere denne aften skal undersøges, om der i den kommende vinter bør afholdes teknisk kursus og morsekursus, må eventuelle interesserede give møde. **Bestyrelsen.**

Randers. Torsdag den 17. august havde afdelingen fornøjelsen at have OZ7G som foredragsholder. En helt igennem vellykket aften med 5 og specielt 2 m på programmet. Spørgsmål faldt hyppigt, adskillige tips blev noteret og interessen for VHF-arbejdet blev væsentlig styrket. Tak, 7G!

7Gs glimrende resultater på Field-day bekræftede tilfulde teorien og det var mange af afdelingens medlemmer der fandt vej til „Lysnet“⁴⁴, 10 km syd for Randers for at følge slagets gang.

Mødeaftenerne er som sædvanlig den 1. og 3. torsdag hver måned på „Kilden“. 6WS.

Silkeborg. Generalforsamling afholdes mandag den 23. oktober. Dagsorden ifølge lovene.

Mødested: Lyngbygade 7.

OZ6KW.

Struer. Til generalforsamlingen den 31. august var mødt 12 medlemmer. 6AT blev valgt til dirigent, og både formandens beretning og regnskabet blev enstemmigt godkendt. Da bestyrelsen ikke ønskede genvalg, blev følgende nyvalgt: OZ8KW Kai Thomsen, formand, OZ7JK, Jens Kibsgaard, kasserer Victor Larsen som tredje bestyrelsesmedlem og Anker Andersen blev suppleant.

vy 73 OZ8KW.

FYNS TIDENDES BOGTRYKKERI